

٦٣

چنانچه کل از پاره های می خود صلح نا نوی باقی می باشد و می خواهد صرب با بوده ای اما فتح شد و در اصل در کل دنیا هر چیز
بلکه فرودون و فردوس از امداده فاتح بالکل از این قدر بار از در فرس فنا فخر بر کرد از این پس فتح بالتفتح کرد که از این پس میگذرد
که هر چیز در فتح بالتفتح و اشیدی چیز را کن ده میان دو کوهه میجاید و با کل خاص و مختصر و مختدم این کشت و پنهان کردن که از این
باقی فتح چیز میان هر دو کوهه باش ده و که میشان در رفت و در جدرا و در بودن زده که این ارتقیض فتح بالتفتح خود را
و زیست محظوظ و رضته و لذت خاف و حیای ترسیم و میان هر دو کوهه باکنده و پسندید است بوصول و از این روز از زیر و داد
عورت و جوان از بالهم شرایط این را ده باکسر کنند و از پنهان بدار و دینه پیش که این که از جدرا و در پسند و زنده
بمندن ندارد فتح خود کنند و به نیکت ده عورت بروز و هم زرسیدن بهم بپرستند از دنیا ادمی و بپرسی کله
از خدا و بالهم و فتح از شکاف های چیز فرج فرج بالتفتح که از دو خونه او کن ده پسند و بالهم چیز فرج و بالتفتح
لایه این کوچک و میباشد که از این کل از شکاف های چیز فرج فرج بالتفتح که از دو خونه او کن ده پسند و بالهم چیز فرج و بالتفتح
او کن ده پسند و فنا که بتوسط این دنیا کنند و جزء اه مانکین و بالهم بزر امده فارج که اینکه برو خونه
فرنان از بالک و میزون می علی از نیز نهایت و سرمه بیند طی فتح بایسی بزیم و در زندگانه رفتگان نیز بالتفتح
نم مخصوص و پرورد و در شکاف رایانه می محکت کردن و در وینم کردن و زرمه این شکاف رفتگانه زراغت و خلخ
و جزوی خفه کردن و بالک سرمه از ایت می دهد و بینه جزوی ای و بدینه میفتح بفتح بزر امده و بالهم خبر و روشن شکاف
و بفتح چیز جزوی خود کن که از نهایت و سرمه در این که این که از نهایت و سرمه در این که این که این که این که این
و تیرکه بینت نه اسد و کسر خواه و کسریت نیزه این ای و بالهم خدا و بینه که این از خود کشت باز ماند و از ای
اقایی که این در پیش از این که این
بفتح چیز هر چیز نیکت و بفتح ای اکنده و نزدیک فتح فتح ای از فضل ای و بینه که این که این که این که این که این که این

از اینکه بودند فریاده مرب بودند فریج بالفتخ کروه مردم هجران و دیگران بیشتر که در زندگانی خود فریج فتح خواهند
 شدست بر سرخوار بیان مرب بخدا فریج شریف و پیار است و صفات کاران نمای بالفتخ موب بیک فتح
 شاطر کروه مردم و زمین است و شیب صاحی فتح بالفتخ کن دن و کن بشیش و فریج را در همان میانه هجران و
 فتح کردند خلاصه و میوه است مثابه جنت لطف و عالم بازدشت کرد و بسیاران بازدشت و حکم و دن هیان و دوکن و دلکن
 و ده فرن و دشنه و شیشه فرن اسکنیه که سلسله بندندند فتح فتنه کنند و حق کنند فتح
 بالفتخ و داد حکم آنند و زنایی از زندهای اقوامی و قدر عیسی فتح بالفتخ اهل هجران بنا و فنا فریده و فتح پیش کنند
 و باهم شیشه بالفتخ فتح بالهم کوچیم فیض است و فتح بالفتخ نام بدان قیمه است میخی بالفتخ و سریع و اهل
 اصیل کار زدن اهل بیرون شیشه ای از کار ای پستان ای همچون بی بی ای بید مخفی بالفتخ نام جو بیشیست فتح بالفتخ
 کاران باز کار دن را کشی فتح کاران باز و کنند فریج کن دنی و سریع و داد دن و جات فتح کاران خان فتح
 و بگشیش فتح کشیده و فریج فتح بالفتخ در کام نهادن فتح بالفتخ کن دن میان هیان و دوکن و دلکن کارند
 از جزئی فتح بالفتخ کفت فصیر بالفتخ کن و ده سخن و درست زیان و زنکار او و اوضاع سخن کفتی و میخی
 و باکسر عذر ترسیان فتح سخن درست و در عالم وزیان و زیان و درست و کن و ده و مردیز زیان و دوکسر فتح بالفتخ
 زنکار کار دن عیشیه بکسر و بفتحیه بیشتر کشیده و میخی
 بالفتخ و فتح بالکسر و فتح است کسری فتحی کسری فتحی کسری فتحی کسری فتحی کسری فتحی کسری فتحی
 بالفتخ بیشتر کار دن و فصل زدن و زند اختر زدن بیدار و از ایندین و بیهی ختن جو بیشتر فتحی بیهی میخی
 و ایستادند و خل خطری بالفتخ ناقه بزرگ کنم فتح بالکسر فتحی کسری فتحی کسری فتحی کسری فتحی کسری فتحی
 از خود گل کفرم هجری و فتح فتح بالفتخ بزرگ باز کار دن بیدار و گل کفرم خارشدن کی و در حلق مقعد کشیدن زنکار فتح

لکن نهان و مگر زدن و زیر آدۀ کردند و ترجیحت ناکرده اند یا با عذر و رشکاف فلوج باهم جمیع و نفعیتیں را شکایتیج و پردازند
مراهف فلکیان و نکاف دریب زیرین فلوج بالتفعه راسته کار پرید و شرطیق دادند در بجز و نیکی و مطہم سخریان
مردیست و بالتفعه زندگی داد کش و زندگانی فتحی از میدان ابد لاکھتر را سیر گفون بالتفعه و میدان نمیشند ز
بود منکر بریدی خوش و معیق لفته زندگانی همچوی ای پشت بوبی خوش باید و حیث زدن دیگر داد میدان خون و جوان
زخم از خون نیچه و میدان بورخ خوش و در زندگانی قدر نیاز دارد از این در بیان و نفعیتیں خواسته شدند
قیام با چکر لفته حاشارت و بالتفعه و تندیدهای در بای خلخالی و نفع بالتفعه است کردند و گذشتند که
بر قدم شستن و نفعیتیں سمعت و فرمی اند اما و پس و نرم نزدیکی ای
نمیخ با چکر و نفعیه ای
و از از زدن خواهد بود و بینیعیت نیخ و نفعیه مردی خیمه مراد فتحیه ای ای و معنی ای ای کذشتند نزدیک بالتفعه
تبر افرادی مقدار ای
و معنی ای
و فراغتیمیخ و نیز کرمانه باری ای
و سر زمیر دریت و بینیعیت نیخ و میخ و بینیعیت نیخ و فتحیه ای
کردن در بای خواه و بیرون کردن در بای خواهند ای
و اند و تختی خواه و بیرون کردن ای
نزد و اصلح کار خود نکند و بینیعیت نیخ و نیشان و فتحیه ای
زیان ای ای

- مزرب خوده خواهد بخوبی اندور و نبرد کار آب پر و غایب در بازده بینه فتحی بالفتح سازی ام کشید خوارنها از
 فتح غاره بینه دن و قدر کاردن و خوار در کشتی فتح فتحی با ویران شدن درادی و سوی ریانه کشید دیدن اگر
 مراحت فتح و مبنده شدن باز و قلی کار او زد کشته بینه با اندور خوارنها از کشته باشد هم الال فاد بالفتح و مکون هم
 نان در خاکساز کار کاردن از کشتی در انتقام بایان کرد و رسیدن در در و خواران بدل ام بیدول کاردن خوف و ترس
 و نیفتخت خود کاردن دل و ناسیدن لزان فواد باهم و عده فتح خارا افیده پر وزن استدیج و فواد بالفتح او و
 بینه دل ادارس نهادی بالفتح او از بازار خفت بازار و دیگران کو سپید و بیز قداد بالفتح و تندید دل اخراج از کشت
 و دخست در خاکم و متکبو و حاب صد فتح نهاده خارق دفعه پر دوز مبنده او زد و در نشست ختن و فتح و دفعه خواه او
 سخن زمین علیه از خود بالفتح تنهای و طاق صد زیوج افزاد و خواری چشم خردی کیانه خود بزرگ و خوب پر کشید
 خاریج خار و بکار نه و جدا و ایهی ماده کار از خار مجد اندوه بینه و شکر سفید و نیکو کوش بخود فرموده بالکسر
 یا قوت سخن با صیروت توست کلیست سخن فر صد بالکسر از موی بایانه اندور فرقه با فتحی به کار دل کیانه دل و دیده
 کشید و کشیده خطلب اند رسیدن راه را از ندا سند و پر در اوقیان کو مینهونام مریخیست بینه را خوب کشید فورا
 شکست و بکشید و فر این دل از خود نبرد و بینه و جهارت هر وصف هر بزند و دانه از دل کشیدن تو ایهی دل
 کشید و یکشیده فر پر بالفتح درشت و شتاب زده و بکشیده نهاده کو کار کشیده بزند و فتحی فر زد امده خرید و سخن فر مذکوب
 شید و دیده بزند و نام بزند و هست اندور از خیلی ای احمد عرض از دل کو هست دل از بالفتح نام مرد و می و ف
 دل از دل و بکشیده فر دل بالفتح تجهیز و بینه کشیدن خود مصلح و کار حق و مال بعلم و قدری و کشیدن فاستیمه مقدمة
 کشیدن و مصلح بر کاری بجهی و در این دل و متعطل عدو دل قصیده قصره و داشته و خوان در رو و ده میان
 دل از دل و جای میکشید کاری میکان و داشتندی فتحی و بالفتح و تندید صادر کار دل فتحی کار دل و بجهی و فتحان بهم

که بر وصفی که قدر اند و را دایم است که نهایت لذت است که نهایت در شرط اینکه از مردم یار و غصه زندگان قدر زنگنه باشند
یا پس از آن داشت و فنا باید در چیزی مقدم بالکل که کوچه بیرون و پاره از کوهه بیان و غصه زنگنه باشد و کوچه های جوان
شرقین و نام مردمیست و لذت ساخت و نهایت که بیان بدان نزدیده پشت داشت خود است در کوچه فرام
اسمه و نوع و کوئنه و غصه تیره در فرعون و خطا و سیسته در طالی و لفظ از نقصان فعل ریشه باشیه ره و دفعه
کمی از سر و سیاری از موی از زنگنه که بکش و جلال و کیم و پارکه از اسلامکه بخواهد و اینجی هم و درون
بالفعه دل هر ادوف خواهد مقدم بافعه نیوز فنور و جمع و اندشندرن میوز در خوب کردن و در از کنیده
و این خند نام فیضی است از فخرها های امیمه و بعده بخواهی درون و قضا فلک درن رز جزی و میکشی و مفعه
مرد شنیده مقدم در خوار بکوسته قید بافعه خرا ایدن و مردن و زنگنه مال و تادست و بیچانی عالی بایی است
و حبی نیدن و سکدن و زلوفان اورده و موی اوران که برپوز را پ براید و قانون است بر احمد که فیض
شخچ از زنگنه کده فیض و بافعه و نندیده اما مرد خار مقدمه و يوم نزمع الدان فان نندیده زنعت بر حمد
مرب بازند بعد ایل محمد و معیع که قدم اند نکره رسیده که سلیمان خود فنا کو ذوقی صرب باز و فدا منیع
بجمع درست نیز و در اصل مکلام مرب نیده خند بافعه ران و بکسر خاندیز آمده و بران زند و چیزی بلکه لذت
و قیس خود را خوش ن در برادران و عرب تقدیر برزگ اشتبه که نیده میدان این قیس صد ازان شاهد عجب
بلطف صد ازان خند قدم بافعه و نندیده ایل که از اتفاق از خود فدو و دفعه و بیز دل ایل نیز که ایل عزیز
چیزی که اند و مخت را ندان نلذ بافعه و نکیدن چیزی پرسدست تیار و پی و عده و دین که از ایل خطا یادو
باره ازان و بالکل که نیز ایلند فیحه و بالکل که فیحه ایل با رکا حکم و کوئنت و پاره ایل مکله و نفقة و دران
بعی نندیده که نیز بافعه صرب بولند و بچیزی نایوز حج ایل و خار بافعه و مکون نیزه زیان کشند و خواه

کردن و مکنند

خواز کاردن و سرخان و احمدش خواره و بادیکه و باروی استور کرداید و ستر دلکن در بروی خواش که از شتر آید چون کل کوچک
 خود رده پنهان و از افراط الایل کو شتر و فرشتگ و میخ افراط صواب اند که بدبخت و دفعه بالغ پنهان خوار بالتفه و حکم ایش
 کرد میان پیر زاده اعفه پنهان و بدان اعفه را لستم بود و نتر یا چشم خود را نهان کردست مصالح فرزند را کسر فرموده بسیار امکنست
 و اینهم را بالتفه نام زنست و فرو نشستن ای اب جو بالتفه معرفه نداشت که خواه بدان از در بپرید و بتفه هی سسته نداشت
 و نکت میان تنه مصالح که بدان اعفه پیر زاده افته اند و مقدار اسلام از خود و خفت را بالتفه میخورد و بالتفه ایند که از
 سه و دویست بزم که جوشش که غلشن تبریز را فتویشند و شنیده طشت هزان از رضم با خسرا طلد و خطر که در دان و از
 اند و قرمه اندست و خسرا عجی عجی که بسیار حد و ستد سر بر سخن برای خوار نهست و جا بوس دنیافت خوار بالتفه ایان
 از دن و پس بیو صبح و ایان سرچی اندست است در کیا چسب و برانکه شنیدن برسی ای دنیا و بتفهی ای جو لکه دی و کام
 بخشن و اصل من محال و رسید رسان و بخشن هیچ خوار یا چشم میان از دن و خزان و از نوبی راه به شدن زند
 شد زنین هی و در وعنه لفتن و بیز فراز و تیه که کاردن و صبح از دن خار و برانکه شنیدن بیکه
 و زنکاردن و بالتفه هر دیدکه رخاچ کار پنهان و مالدار و کوکوچه و خوار بالتفه و کلکله و خوار زدن فوجه و بالکه
 از روزه که بدان قریش و قبیله سر جای نهاده بعده و بالتفه و خن و بایهم بدان خوار بالتفه و بتفهی ای زید زیاد
 و میخیز زنخی و بتفهی ای زنکه ایشتن خوار بالتفه ناز دن و بالتفهی زید ای زاده و ناقه بر کشیدن و کشیده
 پشان ایلر تکه که رانه هم شنید و در قست خواه بزرگ شه و بکار که ای سبز کاره در از قصیب خوار که خایه
 دشکه در هم خوار و خواره خزا مکلن در چنان خوار خو کشید که عزیز دن و سند بنده در خوار و بالکه و زن در صور
 بید ای زاده و خوار بالتفه ناز دن و بالتفهی ای زنکه ای خواه ای ای زید ای زاده بزرگ که خلکه کمال در کوکه و بکاره و زیور
 و درست خفت ای زنکه ای خوار بالتفه ناز دن و بالتفهی ای زنکه ای خوار بالتفه ناز دن کننے ای زنکه ای خوار بالتفه

باز استادان بارجای و تحقیق پیر کرمی و تحقیق عالی و کنگال نادان و جویز ارز و دشند در اینها و تکمیل اتفاق و دارکشیده
پاپیلوخ از دیگر رسیده فرازه بالکسر کریخان و رسیدن فدا غیر پیر منشی و زیوچی کا و داشت و در سه حکم خود از اینها و نهاده
چهارچان اسال او مسلم خود و همچنان فرازه و فی المثل ایده فراره بینی خصوص و منظر اوسال او را مسلم مکنده و بیوار از دن
محقق عجیب از دو بالفونیز برای ایس اکر زنده فرآنکنی و قشیده از دن استر و اکردن و دو بیان اساسی او معلوم
وابارک و بیان و تحقیق پرداز از کاری اکر زنده و اکر زنده با خیع و خود ایده فرید و فرو ربانی فونیع فرار ایله بیهوده از دن
فرار دان و دو خونه از کنند ختن ایپ فرور بانفعه از زنده از زد و فرقه بایله و فرقه نام ایله از دن
هر کیک ایل کرو و اکر همچنان فریکه بیهودی از قیده بیهی خیم و بانفعه رسیدن اکر زندن خارکان
و حسن زدن پر زنست کوش ایزی زنست کس برادران واصل جزی و داده کو سینه از زده تا چهل و از زست تا دهه از زد
و مانند خنده چیزی که زندیک بزرگ ارادی پیدا می شد و تحقیق پرداز زنست اندن برادران فریقه از کنند
خاکرده از خون و سوراخها کاره ارسی ایمه فسر بانفعه بیده اکر دن بیهوده ختن و و اکردن چیزی که شنیده
مداد تغییر و نظر اکر جیمه بیهی را فر ربانی خدیان و ایس ناریست فطر بانفعه ایمه ختن و ایمه
واختر اکردن کاری او بیده اکر دن جزی که اندان ایمه دو روزه اکردن روز طاره بالکسر اندن کارکسر ایمه
و دوزه کشی دروزه کن بینه و دروزه کن بینه دان مدار و جمع اعد و بیهم و بیهی همچو روح سیده بز که
کشندست و هیزی ایس یاده ایمه وقت و دشندن و برادران دندان ایش و شر و دشندن بندسته
وابهم یا با طرف ایستادن و ایمه ایزی ایشه بینه خلود بانفعه ایجه ایان ایطه ایند فطر ایله ایمه
و داشت خنده خنده خیه و خیه ایزه کشند کرد که خود از رسیدن بیان و سختی و بیلا رسیدن و فونی خانه هم در این کشند
خطه را بهم خیزیده دران ایکه فر رضه پیشند و پیزه خفر کن دن و دن و کن دشندن ایان و کلکی ایکه کلکه کشند

منزه فن

فقر بالفقر و الفقر اصحاب در دریش و بالفتح سیدن شیر جنگل که سخنوار از دنار ام خود و کندن زمین و مکونه کردن می باشد
 برای رشته کندن و بالفتح حسن فقر بالعلم و نفع فاف بیع و بالکسر و فتح فاف استخوانه که ازه بنت فقر به لکه
 و بالفتح و فتوت در دینه که اسب بخت از شکنه بند فتوت در دینه که فوت بکروزه و فتح عیال و کنفه بند و لکه
 و لکه که بکوه ندارد و بالفتح که خود محظی هست و سکون آنکه بسیار محظی بمند با تقویات که از من بند و پنجه از پنهان
 و سکون بمنه و بمند با چشمی ایام رسند و لکه ایام رسند و لکه ایام رسند و لکه ایام رسند و لکه ایام رسند
 اخواز آنها مله و بنت از کردان که و سیست از قبده و نام کویه و القدر بفتح غیر عصیان رسند و بند و زید
 کن بند و ای خیز خیزند کوی مقلعه از راحضرت با ام الملوک و مهمن علی ای طلاق مقلعه ازه و لفظ
 مردیست ذکر بالکسر از کردان و اندیشه کردان و بفتح بزر امده و بالفتح و الاصح از کسر بسیار باید از فتوت بافتح جزو
 و کلی خیز و بجزان و دیگران و نشستندن بیهی کلی صفتیست ایه و بالفتح بزر امده و شکر کنیت روایی از دنار
 بور بالفتح نام مردیست و ایه بفرمایا کسر سکون کردان خوز و عیان رسند و مکونه فتنه ایه ایه
 و بجهیزیست از فتوت و بالفتح و بفتحیه جایع کردن بازند پا نزد ایه و بادیکیه ایه ایه
 با فهم مدرسه حجودان که و زعید دران بیع شوند بانام در زیست کردان خراب و طعم خونه و چیز کشند
 مرب بور بالفتح و ای علیه بسته فهم بزر از طعم بادر و خوش بیع ایه و خیز بالفتح و بیهی و محمدیه بکردان
 خیز بیهی و بیهی بکردان و زیاده کشند و رسان کردان فتوت بالفتح زمین بور در زمین بسته و صد ایه ایه
 ایه ایه و بیکه ایه در زمین و در زمین بیکه و خوده بیک خار فرمایان فتح و مکونه و کنفه و داخیه فر
 بالفتح و کنید را میکنند و نهاده اند و ترسیدن ایه که ایه ایه ایه ایه ایه ایه
 و خسته و بالفتح محلیست بیک بور فتوت بزندان در و ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه

وکفر و فتح دیدم حواه کا ذکر کلد اختر کرد و باید جواہر مطلق یا سکھیده از آن حکیم کارند باشیم این.
پانده که در دادت و در دغیل و سیحان و حزان اینکه در داده بخشیده بخشیده این از خانه فخر زبانه رستم و پیر در
پانه و رسیده این بخوبی و بلکه کشمن حیر و زمام محبه که اگر عذر شکر که دعوه نسبت درین کروه بوده بکشت
اور اغیزو زوییم که بیند و قیروز ایا دیگر فائز زاده و فخر رستم بفراز مولاد حتف بخس و دهد و فارس زنیک
مر و فتواف افسح که ما ذرا بمحیان و دمی است بطف همه ای و کل ای و شر رستم بهند معالع فاس باقیه و مکون
تبر فراس جمع و نکاحتن و تبر زدن و این در از قایم که در دندی خیم چشم و طرف قدری اسکر که درین پیکوک
و شنیده عظیم عجز و بکسره استخال بافت بخون اند بخس بالفعه تدریجی بدان و زیان گرفت ای و رسیده
و حیان خدش عنکبوتیت بالف فرزوس بالکسر وفتح دال و ای
بستان پاشه درمان مور در بود از دادت نکار و حزمه و حیان فرام و فخر نزدیک بی خاص که بینی بر لوع
و ای
هزه ای
وزنیک عجب فرس بالکسر ای
ریکت ای
و کنندگه و نامه دریخت فرس کوار ای
و مردم ای ملک ای
ریکت ای
فراسیں جمع فرسه و معنی ای
فراسیں جمع فرسه و معنی ای ای

نیوجیان

و این زنده بیت فرط میان بالکس عرضه میان فطر نفعه فرد بیند از بین همچو عقل خوبی میان
 نفعه هر دو زن بیزندان و کیا هم بیندید بدو شخیزند فصل صفت این بیت با تکرر و مرد و زن که
 میان کسی اگرند و ام کشند و بین کرون آهن و لفظ میان کشیده برگردان فقیه میان میانندان فصلیست که و نزد طو
 کاره ملطفه بزرگ نعلوس با فهم و دن فقیه میان با فهم و دن و نکات بنیادیه من برادر دن از پدر دان و نکاهه
 کرون و نکت حبیان و بیکار کشیده بزرگ شدن و با نفعه و نکشدیدن هندوار نفعه نام بدر قدره ایشان
 و نام مردیت فخلس با نفعه حرس و لشک و حرس پیرو نام مردیت از بینی شیان ارجمند حضیمه او را
 سید از ند حضرت مهر است و بعد از حضیمه و حرس و ملحوظ است این در عرب ابلجع شهور نزدیکی کار
 پلکه نزد و بمحض ندر نفعه بزرگ حسن دم زیوال و قدیم عیند نعلوس جمع و بالکن اینست میله طایه و نیمه
 در زیده متن جزیر اغلس و با نفعه و اندیده ایشان فخر و دو نیمه خانوک سخن حسین و ناکوه
 شمع را از بینی که روشنیه بیرون میدیده فصل اس با بالکس حرفی که در نکت بیند و اب و کشید و استخراج
 در این حیثیت و خلاصه که در نکته ای حرس زنده ای حرس دن دان بر جا ندارد قدیم ایشان دن بر جا نکند
 تبلیغ بالکس مردیه بینی و بینه و قصیه غریس بالکس بینه ای که در این نکت ایه بدمضول معه کشیده ای
 سع انس نفشر با نفعه جست و جو کرون و کار و دن نجاشی با نفعه شکاف زخم کرون و خوازم کردی
 نجاشی با نفعه ای که در این نکت بینه و بینه ای که در این نکت ایه ای
 نجاشی با نفعه ای که در این نکت بینه و بینه ای که در این نکت ایه ای
 کشت دن و کشت کل کشت کشت و کشت و قصیه ای کشت ای کشت ای کشت ای کشت ای کشت ای کشت ای
 و کیا هونه و کیا هونه و ای کشت ای

و همراه اشدن سه استر و در نوع نفخه من مه داشت که پیغمبر صلی الله علیہ وسلم بعد این روزه ای دو فراش با نفعه
هر نوع فرگش میزد و مکان شنیده بیرونی بعد از نفخه آب و حیاتی شراب و بنید و فلفله ای عرق و درسته
زیر زبان مو و این باره است که میان زهرا بایکم پیشنهادند میباشد استر و نزدیکی چیزی و جزان وزن
استر دن کار غریب کرد که شیوه زنیده زمان و جای بودن بایان در تکمیل بان و با نفعه و تندی در ایام
فرزنه سوران مبدداً زنخ خادم ایهفت شب و اندیه زنی درسته با کروز است هر ان و نافر لذور ای پیشنهاد
با نفعه و تندی در شبی پیروز شدن باور شکوئی است ب در پیشنهاد شیر زن قم و در نوع دادن سخن عجیب دن و پیشنهاد
در حیاتی و سفلی دان و پاره خوب و ملایم طیور و ملائی طیان و جای بمحیش دن آب و با نفعه نام مداری شنید
با نفعه نافر بر اکنده طایتان در پیشنهاد پیغمبر بجزی پای طلاق از نفعه شکستن نخستین نیزه بر ای
خربراده و نار کردند و پیغمبر دن و پیشنهاد کاری خیزی ای پیشنهاد را تغییب بمع اصله خصوص با نفعه کاویدن
از جزی و نفعه شکسته کردند و پیشنهاد نیزه با ران خاکی و نشان داشت و در دن پیشنهاد که جنبیدن و پیشنهاد خوش
شکسته ای در زین و موضعی ای در این میکلت کشیده ای همچند مرضیه دلخواه زین و موضعی با نفعه پیشنهاد
و درین و پیشنهاد نفعه برکت خالق و فیض شرکی آب در کاهی کردند فریده واحد و کوئیست میان پیشنهاد و کوئی نه
که عجیبست میزد و مرا این بمع فراسی بالکسر سخت معدالت و سرخ و نام در دست و با نفعه و تندی در که دست زنیده بهم
نفس با نفعه و تندی صادنکهی و بکسر و ضمیزه زنده و فضوسی بمع و پیشنهاد خزان و مفضل و قطعه کاره و خود خوش دادن
عقل و مقص من با نفعه و تندی صادنکهی کروز نام در دست و مقص غمیش شرک دن و رو ای شدن خدا فهم و خدا کردن
جزی ای زیجی و پیشنهاد که دن و او از کردن علیه و درین کرد که پیشنهاد و داشت که در ای دن و ای دن
داده ای نفعه شکستن نخستین فقبصر پیشنهاد که در ای دن زنده داشت که در ای دن کشید قفویه با نفعه و تندی داشت

خم فیصل بالفتح رفاقت و زایل اشدن میں العصر خفی بالفتح و حادی محمد شکا مقتنی جزوی نز جن خبار رخواهه فرض
 پسکردن وقت چجزی خفی کردن و مکرم کردن و عطف و ادن و اندانه کردن و بیریدن و خرموده و حسب
 کرد و خدا اهای و نویی از خواص و فواری این کوشش کان و سرچشمچهار جزوی خوار و خدم و عطای مرکم و مقدار
 جای اش زدن از اش زدن و تبریق فرضیه بر اش زدن کا و وجایان فرض کا و بروج همچنان دیگر کشته پنهان فراخی
 بلسر جو فرض اش زدن و دادن بوسی و اندکی از بسی فرضیه تبریق کان خواه کرد و خرابی فرض و خدای خدا اش زدن
 خود روزه ذکر کرده مع فرض و علم فیصل فرض بالفتح و تدبیره و سکونی جزوی از هم جدا نهاد و نکلوه
 فرض بالفلم شکر رخواهه و میخیل فرضیه فتحیت و بافتحیه و تدبیره و کیم و اصیتی و دیت فیصل ای جنسی روان
 و نکفر کر اعلیاً چند و صور چندسته و پرکشنده فرضیه فتحیه و دفعه بیش از فراغت فرض بالفتح و دیل و نکفر
 فشندرن و خبر از اتفاق اشدن راز و بسی اشدن جزوی و باب دفتون رو و دو بسی اشدن آب جن کنکار اطراف رخواه
 و درون و بر امان جان و رکب تبریز و خبر بسی امن جزوی آب و جزوی و بخشنده بسیار از اطراف رخواه فرض
 بالفتح فیصل و بسی اشدن آب جن کنکار و ای اند و درون و بر امان جان و ای ای و خوط بالفتح فیصل در رخواه
 و صبح کردن وقت کردن ای و زیسته کردن و غایشدن و سخن برایتی کردن و زن گزند ای که فیصل و بخشنده
 بعکس و ای ای اشدن خل عالم کنکار ای اشدن شکوفه ای و منیزه کشیده کردن و بخشنده باب بر روحی براجی اصلاح
 حضر و دلو و لکه پاشت آن بخشنده بکردن برایتی که ای ای و زمان وقت امدن بخشنده بسیار زندگان
 و ای ای ای زیاده بی ای ای و لعنه فکری ای ای ای زیاده بخشنده و زمان وقت ای ای ای ای
 قوانی یافت در ای بخشنده بخشنده و بخشنده کسی برای کنیتی ای و دلایل بخشنده بخشنده بخشنده
 و بخشنده کم برای ای و بخشنده و بخشنده کم برای کنیتی ای و دلایل بخشنده کم برای کنیتی

بین عبار و مخفی سه کارون و از خد در کنار آنیدن مکان برکت در خد کنار آنیدن خود و مکان برکت زنگ مانده و پشت و پیشیدن
بزر و کارهای انداده از راهپیمان و بکفر راهپیمان و نزدیک فرآط با پنهان و شدید رایج و تراز خداست راه این پیشیدن
و افع انداده در راه افراط کار و نزدیک فرآط القضا سپس مانع استخوار اسرائیل امدادی و ادب و روح طبق سپس مانع داشت
خود را که رای فرآط بالکن پیشیدن است کارون و پیشیدن کارون و ای که هر کار پیشیدن از این بعد از این پیشیدن قطط بالکن
مکارهای که بیرون عاص اور این کاره بود و حیثیت خود را که در کسر ابراره و حیثیت اینها از اینلش قطط بالکن از این
قطع بالفعه در هر کس و جوانانشان از خوش و لطفیت زنگ امداده بالکن شاده بالکن سیدن و ناکارهای سیخ خود کارون
قطع بالفعه در زنگ این خود خوش و لطفیت خود و اینکه بیشتر میگشته زدن در بیان این بیان خود و خود
شنبه خشیدن قطط بصفتی در خود زنگ این خشیدن و مچیزی قطط و این عینی در جوانان لطف و قطط خود
بالفعه مردان و بر اینان جان و دادن جی را این این میخواهند و قطعه در و میمیت زدن در کارون پیرو خود
از پیشیدن عکس زدن که پسند و بذلت کار فوج میمیت زده و کارهای این را غرب ایهیں که نیزهند قطع بالفعه
کچی پیشیدن اینچنان که پیشیدن خود و قدر و قدر و قدر و میمیدن اینکه این کارهای این کارهای این
و هر تو زنیت خود و میمیت اماده و میمیت خود و داشتند خود داشتند خود که این کارهای این
شناخته پیشیدن و میمیت این کارهای این کارهای این کارهای این کارهای این کارهای این کارهای این
شکر که در اینهم اینست و میمیت این کارهای این کارهای این کارهای این کارهای این کارهای این کارهای این
اویل تیخند خود که پسند که برس باین بیان خود و میمیدن قطع بالفعه در زنگ این سیدن این بیان خود که پسند که این کارهای این
و دنام این کارهای این
و دنام این کارهای این

بجه بگشت نه خود و اکنون داد و ملطف از جه چیزی که در آن دیدند که در عالم فرستاده حیفه از عالم فرستاده می‌باشد یا نه که در این
 دادکار دن و خلا برداشتن چهار پای را باز نهان کردن تعلیم چه برشته و میمیح که در تبع از انداده کلید را در آب خواست که در فطح
 سبقت حیثیم پنهان شد که از این نظرها وقت برداشتن از این دن و پس از این طلاقت تقدیم این از رخی تفعیل بالکسر الفتح کارهای قصیده
 و سخت چعیدن را بافعه و قدری کردند و پس از داد و سخن از راخ اهل شدن و پایه این دن و بجده بین ارسیدن کوکار حمل نهاده
 و بافعه چهاری ایسا که قصیده بافعه فقیع بهالم حسنه داشتن و از دخ اهل شدن از قیمیز را در فقیع بهالم و الفتح در این زمان و مکان قصیده
 و بافعه از دن و خواست که از جه و ملطف این دن و خلا برداشتن کی این چنان خانه اش و خواست که در دن از دن خانه ای این دن و خلا برداشته و قدری
 و سخن خبریت فقیعه جه بدهی ای بافعه سخن از دن خانه ای از دن و خلا فضیله فقیعه جه بدهی ای بافعه سخن از دن و خلا برداشته
 قدم و جر از ای ایکه قصیده ملطف بهالم جمع ملطف بافعه شجاع بیرون از دن داشتن و سیده داشتن مال و خبر و کارهای از خواسته
 و عذر ای ایکه قصیده ای ایکه قصیده ملطف بهالم جمع ملطف بافعه شجاع بیرون از دن داشتن مال و خبر و کارهای از خواسته
 فقیعه میدان چنان ای ایکه قصیده ای ایکه قصیده فقیعه میدان چنان فقیعه میدان چنان چه بدهی ای ایکه قصیده
 بیچیده که قدم فرع بافعه شجاع ایکه قصیده ایکه قصیده فقیعه میدان چنان فقیعه میدان ای ایکه
 بر این دن ای ایکه قصیده میگردید و میگشت که سیده داشتن ایکه قصیده میگردید و میگشت که سیده داشتن ای ایکه
 سیده داشتن ای ایکه قصیده میگردید و میگشت که سیده داشتن ای ایکه قصیده میگردید و میگشت که سیده داشتن ای ایکه
 کردان دن و دن بینه و داسپهر ای ایکه قصیده میگردید و میگشت که سیده داشتن ای ایکه قصیده میگردید و میگشت که سیده
 تبر و دو کاسه بگذشت نتوان برداشت و بیکل ای ایکه قصیده میگردید و میگشت که سیده داشتن ای ایکه قصیده
 در خود ای ایکه قصیده میگردید و میگشت که سیده داشتن ای ایکه قصیده میگردید و میگشت که سیده داشتن ای ایکه
 از جو که خدا که دیان دوزنده و که داشت و بیچیده و

فرنما لفغت نخواه و بالهم سپیدکه بمناضن پیدا آید و پوک سخن داده خود را پیش و سپید میزد از خواه ما و نوچه از زرد
و بمنه سپیدهای دل بند و چونی اندک فیض با لفغه زین عباره صحابی کردان ای سپیدکه بند و زینی که بادهای مخدفه از این
و همچیت حکم قتو با لفغه لطفه قتو بمنه قاتم ناو مرگانه پر کانده و مخدفه شدن که رویه خواه و جنابه شدن
هردم و قتن و جمع و لفغه قتو بترآمد و موضعی دران باریه پند و مکروه از دان باریه پند و با وقوعه و خصوصیه از
و لفغه کش و هه شدن اندام زن و فراخی از لان زدن در سلطنتی شکافته میست و میزد بان و شتر یکه از فراخی
و فران لند و هن و حبشه بدلش و بیکان و دوست خ فر روق بتفتحی زن ای شکه همیان نمود و داشته و نان بر زمی و باره
ار و حیز و لفتب هام ای خلاس عز شه و فرق با لفغه جدا از دن کوت و نوراه همیان خوش که از خ فر و ستر یکه از
ایت ایل مدینه روان اعقدر و صحتیت یا قدر رست ترمه و لفغه رانیز امده و چونه لفغه که فهد افسه که سکم خا
و بانه سه ای سینه ای هر کوچه و چرلان و کوه و پشتی و سرمه و کوت کی بمنه ای بیان جزیره که فتد و باره و حیز و لفجده
و فران و لفخیتی ای سیدن و موضعی ای سپیده عیار همیان منع خود ای سدن و دوری همیان در حیز و سیدن و هن که از
و بلندی بکان ای بدان ایکه و حبر ای و دوست زدن ای هی بینی ای زنکه ای جبال ای اندان نیچه خود که ای بکان و دوست
مریهای نایی و مریهای ای زنکه ای و با لفغه که ای خود میور کانده و ای زین ای زنکه ای ای زنکه ای
محاجه ایت ایم فارق جدا اکنده و شتر عاده و خود خود فردن که بعد از سپیده ایکه و عینکه بند و ای زنکه ای زنکه
فرنکند همیان در حیز و لفتب ایل ای میخیس عیار پیش ای ععنی ای زنکه ای فرق ای دهیان ای خی و بعلی ای ای که ای دهیان
یکه در حلال ضفت ای سلام ای هر فرق ای دهیان ای فرق ای سلام ای فرق ای فرق ای فرق ای فرق ای فرق ای فرق ای
زنکه ای فرق ای کنده همیان ای فرق ای
و ماده خزانه دزه و فرم مرضیه ای لفغه که ای فرق ای

زمان

در این از زیاده کوشک و نیز مرب بپورانه و انقدر زیستگل است و اگر نام مر سلطان را در این نیزه باشند فتح و خصم مزبور است
عشق بالکسر پیروز امده بیدارانه فوج و طلب برپاست و ترک هرچند خود و پیروز امده از زاده از داشت و کار برگردان
بچشمیست شوف و بالکم فتح عین مرد بیشتر فتح و پیشینیست هنگفت برای عین فتح بالکم شکن و خونی از خود خود را خسته
و دیگر از این دخنای کسر و بفتحیست طور خوش را در بر آنها و از این دخنی خفیت برخیشید و دیدن و دوستی این دخنی
و دوستی این اولنایی کلود اخراج اتفاق باقیه شکنند و باشد شکنند این بفتح هرچند فتحی برآمد و ملوق چیز و سخنی برای
کار شکنست و هرچند کلود اشکنند برای کلود از هر چیز کوئند و بفتحی هم صبح کسیده دم که از این دفعه کوئند و از قدر کیان که
دو وزن یا چه هر دفعه وزنیست میباشد و نیزه زیان و خصی و کن و ده میان زوریک تو و ده کنده هرچیزین زدنیان که
تو از اینها بسیار دارد و بقدر فرازی ساق هر دم را بفتحی در این ساق با این دند و بند کنند و این از شیرته کاسه بگانه و شکنند
خنجر کیه ترسی بریده و نزد و ده سیم و بالکم فتحی دم پیش پر و هر دفعه شکنند و هرچند از شیرته کاسه بگانه و شکنند
ونم مر منجس و غلک از شکنند و شکنند نزد و بارون هنوز در وفا حقیحی برآورده بگزد و از وفا میلو اللصلح شکنند و بند
صبح از سیاهی نیز شکنند بالکم شیریزند و همچنین هنوز باقیه و لکس خنبد خاندن و از شکنند نزد هنوز جنگ کن بریده هنوز در بالکم
نخمه زن شکنند و بجهد از این برای دلیل باقیه کار شکنند و ده هر طبق و کریم کار و دیدن زور و خاکبریست
شتر و بالکم و نزد بند از سیاهی شکنند نوی در از شکنند خندق بفتحی و دلال میوه است هر دو که از این دند نزد از شکنند و داران
سر کار بر زاده پیش و خوب فتنه ای باقیه صحیفه حست نیزه بختیز عاده و هر کار زدن بمحبت بر و ده قوف بالکم
سو فدا نزد و سخنیدی ناخن و راه اول که رازی ای ایه پیش و خوبی ای ای ای کلام خواهانم زن و جان بزایانه
چایی روز خارزیز و قوقاک اذکر سر قصیب و باقیه بالکم و زیر بفتحی عشت و خروز امده و بند از شکنند هر دیگر باز فرق
بالکم بر امده با دوستی ای دار امده روح باز زن کیشند ای ای امده و بچند نزد ایزی و بیتان ناقد و با دل که از نیزه برای دهد و حکیمه

وقت زن با شخصی را بسیار میزد و مقدار زمان سیان دو دو شنید که این عتی می مکانند شرط چه رسانش رفود است
سیان درست اینین بینان و کن دن ازان و بفتح نزد امده فتح بافتحه برشدان طرف هبہ نهاد سرمه ولز
و بفتحه نزد امده ده سیدن چیزی پلندم من باشخان دن فیض بافتحه خزان و کن ده ازه جزو شزاده نیکه و بزرده
فاتحه نزد ازان و بفتحه برکه و برک زنده لذت خود موضع پیرند سرکدن نیقیق بفتحه فاصله کل قیامی تبعیه صوره بزرگ فتحه
بافتحه نزد ازان و باکسر کهه و فکه کرد و در نه محظایت ده مرد و زانو موصیه و شنیده که در میان دو دو شنیدن داد
چیز نزد و بفتحه بازیز آمده بفتحه فیضه باکسر مع الکاف فکه بدر حركات ناخا که فتن و ناکه فتن و نزدیکی عظیم
شدن مختار دن و دیر شدن و بهجین فکه و فرسته بافتحه و کن دن باز هم زون کلیه و المکح که دن ده کاهی
در و در حب جرات فناک بفتحه فداک بفتحه هم هسته خیبر خیک بافتحه و بفتحه فلام فلام مومنیه فریک بفتحه پیدا
جاده خوش و دشمن در کن دن باشخان زن نور را و نزد ازان را و همچینی فریک بافتحه و باکسر و شمنی باشخان زن
بانلوی و بفتحه نزد ازان و بفتحه نزد امده و دن امده و بفتحه هم سمعیه کن کن دن سه شدن دن و ده مصفه دن
و باکسر و بفتحه را موصیت و باکسر و بفتحه را چیزی پس از مایده و پاک کرد و نزد فداک فریک بافتحه زن که تو
را افسر خاره فریک و ازه خود را که از امده و باکه هه پندر و بر رعن و خزان اینسته شنیده نکه بافتحه و نزد
کاف جدار دن و همچنی بهم در شده از بیکه و خدیه که دن اسپر داد و در دن کرد که دن که دن که دن ایرون اور دن
کروند و روز دن که دن بند و راه همچینی ملکه و بیکه از ده طرف نزد امده گیان فکه اعلی و زیر پس از اندک سفل خوانند
فرزندت شدن و درست عکار دن از اینه در درست پنهان دن که بشد بکاف پر فریک که توان فکاه بافتحه
اعجز را بدان ییرون از ده خدیه هم شدن که از طیکه سند غلک بفتحه هم و که شد نهیم ده دشنه را مصیت
و شکر بندن طرف دشنه و ده اسیده بندن ندم فکه بافتحه و شنیده اعده و بفتحه نکه دن که دن ایرون ایزه و شنیده

ان که نزد

آنکه دو بیانی می‌شوند اندک رفک نسبتیں بیان کردند و هر خود بیان و سنت و درازه‌تر جز در مرح برداشت کردند و
 درست زر و دریک ترده کرد و باره زیان کردند برای این اندک با لفظ فذر بالتفه نیزه کردند و مقیم بون بی و
 در این دلایل دو بیانی متفقان فنک بالتفه شنفت و بیان نون تیز اند و مقداری کسریه و غیره در قاعده بالکسر خانه
 و باده از این و بیانیه زرده و مدرکه خود را در این طبقی و مکاره داشتند این و بیانیه جاوزه است که از اینجا روحیه کوئید و زد
 بوسان پرسنی اس زندگان بیانیه نیزه بیانیه و حوا فن بحیثیه مرا جهاد و معتقد است بجای از این نیزه شنفت
 و در این سه تقدیر تعلیماتی خاله ایکون بهتر شنوندند که چه درین کار نیزه استخراج استند
 بالتفه است بغارس موریک از اینی مطلب الدین فاطمی مولف تقویت عیان و متن این بحیثیه در این دفعه نعمت
 که از این خاله است فیکار بالکسر مهره و فوعل از این جزیت که در خاک پنهان است و بعد از این خاک که قصه استند
 در صور خارجیکه این جزیه نزد فنک بالتفه نافع است و برگردانیدن و بیانیه دو بیانیه و بیانیه
 جزیه نافع نیزه و در این بایک از بیانیه جزیه از نزد این خاک و هر کسیان نیزه این فنک بالتفه
 سندن برای این نخل بالتفه نزد فیکار ماده ای اکون و کشاده که می‌شوند و نام مردیت و حیره از این جزیه
 با این خوش بانیه بیانیه و مضر و نیزه ایکه این لفظ نام جن و مضر است و فنک محیل و حصل و حیب خاله بالکسر بیانیه
 با این نزد خود رفت خواهد شد که نزد فنک بالتفه بیانیه و فنک محیل و حصل و حیب خاله بالکسر بیانیه
 نیزه ای داشت اینکه از این بایک و از این بایک از این که اندک و بالکسر خاله فنک نیزه کافیست
 که این و نیزه ایک بیانیه و مضر و نیزه ایک که در میان این بیانیه باید و عرب و ماء بیانیه بر طرف کرد و در میان این بیانیه
 نامهای این ای نیزه ایک بیانیه محیل و حصل و ماء ای هر سه برای این مضر و نیزه ای و عطف و ماء ناج بالتفه و ماء خاله
 و ماء بیانیه و مضر و نیزه کافیست از این فنک نیزه ایکه این نزد ایکه این فنک نیزه کافیست

و با لکس سه درج و چون بیکر زدن تر مزد اند زند و در هر درج و نفعی های بدول تو زند و شدن فضول یک کسر از زدن
هر سه کسر و می بخوبی از سخن و جراحت مخصوص بجمع و جدا کارون و جدا شدن بجهد و بیج ب میان و هر جزو بیرون و از خود
از بین و محل پیوند اعضا و سخن را نه طاره و حکم درست و فناصل میان این هر دو محل و زیر شیر باز کردن کسر کار و از خود
و بیرون و غیری که در آن فیضیت و فضل احتمالات کلایی را فتح و در کشش پیش و در قدر است و بروج میان هر دو جلو
کلای امید خالص سخن اتفاق ایقاعی علی للدعی و المیم علی سیز اند فضول با لکس بزرگ و کسر کوچک کوک از نزد و سعی
فضول فناصل فرق اشتبه میان و جزء فضول و بوری میزون حصار برای بیرون کوشش و بیچ فضل فضل افزا
و بخوبی فضیلت و افزون اند و بخوبی و خیل کارون برکت و فضیلت و فضولی از باصره که جام زبون چشمی
و رضامند بپرسد برای کارون کار فضل افزون اینده و مرد و زن و هر فضل فضل مثل افزونیها و هنرها
و در جات میزد جمع فضیله فضول بالفم زیارت و افزونیها بجمع فضل و فضول لانکه جمال و معنی فضول بزود و زاده
کلای فضل بالکسر علی جیب تیز در فضل برکس و جدا کارون بیان و با اهم و فضول برضام و مردی و بیز فضل فعل بالفعه
کارون و بالکسر روکار و حکمت و جنبشی اعمی و اند ام زدن و اند ام هزاره رشید فضول بالفعه کار زنده و خلا
و هر دوت با همه ریشه زنده بیکار و بالکسر و از این و کارهای بجمع فضل و بیکار کارون و دوستی بزرگ و فضول فضیله
+ بجمع و بالفعه و اند بیز عین بیکار کار زنده و زن ایمه کی حق تعلی و عقل و فضل بمعنی عقل علی شتر فضل
بالفعه و اند بعلم رفته روی کار و دنیا زند و دشمن شر فضول بجمع و هر محبت کارون اشکار و اشکان و موقی کار
خدا تنزیم شده پیشنهاد مفرد و جمع امده و بالکسر زینه خاک کار و کیا و خانه خانه و بیان زنده و بیان زنده
درخت انبوه و دنیان بینی بشر که رفته شده و پیشنهاد مثل بالفم و تخفیف لام مخفف فلان فلطف لام بمعنی جو و فو
سوب پیشیل و این دو فرم کشته کار و دنیز و فوکس کشته کیا و سبید و فهم و دوفا خدمتکار زنده کار و دنیز کار

درخت منقول و در رای را در دن فر علی بالغه لفظه صروف و درخت ان مانند درخت نمایشی است غول بالغه با قدر
 و از دیست مانند بخود و بخود را تیز کتفه آنده غوال بالغه و زندگ و اعوای تلافس و شف و صل او اخراجیات قرآن بخوبی
 قرآنی و خوش فواف ضریح شاهزادک و عده ای تیکر میل بالغه میوب بیل خسروی قرآن و قبور اقبال بمح و با لفظه الکسر
 سه ای قبال بالغه و زندگی پیلیدن و صاحب بیل ایل رکان و کوتاست و کوتاهه سرین فصلیل بالغه حاکم و حکیم
 فصل کنند میان خود با طبل و دیگری حاکم را بمقابلی تیکر میبدد حکم قام بالغه و مکون بخوده بیرانندن و بکاره بخوبی خان
 از کیده قبادم بالکسر مدحهه از وده و دم و دلم و جو در کاره بروج اشند و عاده میباشند زیبزه خود کم جمع بالغه خوش
 ندان چن کل جواب بخوازند و دن و دن که بعد از بخشد و بالغه و بعفیتی تلخیش که احوال زیاده کاش قام
 خسیمه و کورسدا و زندگی خیم زیکر و خویسیاه خیم بالغه و بعفیتی تلخیش که احوال زیاده کاش قام
 خیم بالغه روای شدن ایچ جهه خیم زیکر فرد و هر چیزی زیکر خدم بالغه در مانند و عاده جنگی که در قرآن و مسیحیان
 و کنگنه و در دن و دن و درخت و بیفت و خرسخ ایکری ای اکسری او میدارندند فدام مجمع و بیهی خطر
 ندان کنند زیعن و دن کنند زیعن
 ایب خود دن و رای بزی صفت دن ایب خراب بزی هم کوزه و خراف کل کنند دن بالکسر دن و زم نیم فواده
 کنده مزره دوز خر خرم بالغه بینی هزاره خرم بالغه شکنچ جزی چن کل بعد از خود و ستر جو بیدن و
 شدن خیز نز فدام بالکسر حیده ای و برد کی کوک دن کنند زیعن فهم کوک دن زیعن باز شده و باز دن کنند زیعن ای دن
 لفسیه بمح فاطم ناقله نشتر عکسیت دن خود دن کنند زیعن فهم باز دن کوک دن زیعن بزیر و برد دن کوه و جران و دن
 ایز خودت فهم بالغه ای کنده و ببر دن طرف ای زاب و مانند دن و ببر دن بینی ای بیل خیز و دفعی میکنند
 فهم بالغه ریست زیعن دن بیل خیز و مانند دن ای زاب و ببر دن بینی ای بیل خیز و دفعی میکنند

و لازم نهندن میان و رو همینه دل بجزی فقیر باقیه و الم فرخ باکیه طریق و باقیه اچه چنیش زبان نزد نهندن بپرسید
و باقیه ایشان نهندن اندی پس بالکیم و پیروز میان و سب او طریق ایشان و مال میار شدن و کم شدن و باقیه طیان
و باقیه ایشان دل خیز جن روحیه رغابیه بود فقیر باقیه و باقیه تا ف کرد و تقدیر شدند فرمیده بدر حکم طیان
و پرسید یعنی بزرگده فرمایه بکسر و بخود کرد و میان و سب در این کار نهندن بکسر و بسیار بکسر و باقیه طریق
و انتیجه ایشان دل خیز و باقیه بزرگده و پرسیده ایشان و باقیه بکسر و زو و پنجه باید و باقیه و دل خیز فرمایه
نیم فقیر مایل و بزرگ
و شکفت او و دل ایشان دل خیز فتن و دل خیز
نهندن و میان ایشان دل خیز فتن و دل خیز
و پرسید فتیل نفر و دل ایشان دل خیز و دل خیز
و دل خیز و دل خیز و دل خیز و دل خیز و دل خیز و دل خیز و دل خیز و دل خیز و دل خیز و دل خیز
که باید و بکسر
نهندن تجھیف دل جمع و صحن بزرگی ایشان دل خیز و دل خیز
فران باقیه جیان و دل خیز
خیز و دل خیز
مدلو است فریبا باصم و فتح داده است و دل خیز
و دل خیز و دل خیز و دل خیز و دل خیز و دل خیز و دل خیز و دل خیز و دل خیز و دل خیز و دل خیز
و دل خیز و دل خیز و دل خیز و دل خیز و دل خیز و دل خیز و دل خیز و دل خیز و دل خیز و دل خیز

فرعون بالفتحه نهاد و بالكلمه قرب و بعدین مصعب که من مرسری خلاصه السلام بود و غیب هر راه باش و همچو
 هر کس و شمر پنهان و معنی لفته نهادم پدر خواپس و فشن باهم درست بغير ماستن و دیگر غلطی همچو
 و فتحی و مفتحی هر کشند و بافتحه و کسر طرز بر و حاشا ققدان بالکه حرفی هم در این مملکت و ملکه بافتحه
 از بهایم و کاه یکرا قل کوشید و در اخلاقان جمع افغان فن بالفتحه و اشید باش حال و نیز کوشید از چهاری و ایمان فشن
 بفتحی از افتتاحیه افغانیں جمع بفتحه فران چنانچه نیز بافتحه و اشید باش ایل و سیار
 و ایشندل چرخیون بالفتحه سوابی الاما فاره و زبرک و آه بفتحی ایشندل و شدن و شدی سب و سب و فتحی
 سستان اما اصح اسلام فراهم است بر و زن صحابه و بافتحه و کسر ایشندل و شدن فتحی و شدن
 و داشت چیز و عدم دین و مذهب و بافتحه و تفاوت و اشید و چیز و فتحی و ایشندل و شدن طبع و طبعی
 فراکه میره جمع فاک و معنی لفته اند چهار اکثر و ادار ایشندل و ایشی صفات حواه و حاشا ایشندل و فتحی
 فراخ دکان ایشندل و بافتحه و اشید و افتحی رو دنک که ایشان ایشندل و شدن فتحی و شدن
 زدن و شکن و فتحی سرخیم شکن و شکن و شکن هر چهار و نهادن سیان و دکه و بخواهی و دیگر دن زدن کلکن فرد
 همچینی همچندل و شکن و فتحی جسو بالفتحه کو زدن و دن و لقیب کو زدن از قبید عید العبد فتشی بالفتحه و فتحی و شده
 و ایشندل چرخیون زنکه ایشندل دیگر هر چهار فتحی بالفتحه ایشان ایشندل و دیگر دن کلکن
 در این فطر بالفتحه تخت دادن فتحی بالفتحه عین میخ و شکن و شکن و چیز و فتحی که دن و شکن و شکن بالفتحه
 زنکه ایشندل دیگر هر چهار ایشندل دیگر هر چهار ایشندل دیگر هر چهار ایشندل دیگر هر چهار
 چیز و دلایلی همچو فتحی و ایشندل
 جامد و لایلی همچو فتحی و ایشندل و ایشندل و ایشندل و ایشندل و ایشندل و ایشندل و ایشندل

و میزند و شدست بفرن نزبھی با هم خواهیت هر دو از این قبیط و عصیان و شدید با اتفاق که عین قبیط باقی شد
و شدید میخواهد و جای خود را در دیر و چرکی خفت خدست خفت و دست عیشیت خود فضیحت خود میخواهد و خود را بچشم از
ظرفه خود بسیعی در آمد و ذرا بچشم در میان این قبیطی نفت اللهم سود و چهار و افظعه عشقه و سقنه من مری با خدمای ساده کن
دوی او را در کارهای خود بسیجی ام و غصه بتدید و لاید عیشه کفت که جون رسیدن اینکه نزدیکی از زرد و یار و
از سیاهی این خوشیم اینکه پیش از در برداشتن از شیر و دامیک اینکه عذابات توپی دیگر عرض نمود
چون بچشم صید از نفت کوی پیش از اینکه دفعه اول از باری بر ماند از دخیل خدست علی الدامم هر یک نزدیکی از
این خوش از این بمناسبت حمل از دخیل از دخیل از نفت مثل این دامم حمل علی ولدانه است اینکه بردار کند بر شمشاد
با زر بچشم نفت از دست خدید از این دامم از این دامم تیغزی باز خدید از بر منسخه دیگر حمل خود از دخیل از نفت از
خدید از خدمان اینکه پیش از این که تیز و بیخند بهتر از این است که کند و بود بچشم باز کی از دفعه اول همچو
تفصیل او حمل از نفت قتلی با فتحه اشکان بچشم قتلی قتلی با فتحه والک و شدیدن این خدید از که نزدیکی از حمل از
حمل از نزدیکی از این اضیفه برای دنک کوتیدندی خان کی از دفعه خود بسیجی این اند و خود از
غذیه از این حمل از نزدیکی از دنک و این از نزدیکی از دنک و این از نزدیکی از دنک و این از نزدیکی از دنک
فری با لکس هم از دنک و این از دنک
در حمل از نزدیکی از دنک و این از دنک
وزادن ای اهل و سرکنند از حیض و وقت باکی زدن از حصفه بیرون خود صفحه بیرون خود از دو وقت و دو فری افراد خود و چهار
که قدر عین حیض است بیچ این از قدر ایست و بیچ طبقه ای این از قدر و است غصه ای با هم این کیک بیان چهار خفت
و بیک از نزدیکی از دنک و این از دنک

جهان و میل را خنده و همچو دنیا نهاده از مادر و مکن خود را و میر عین وجه از درست کنام در خود درست کنی پنهان تسب
 داشتند بیت عالم کرد سیم برای عینه خود طلب علمی بر وصفت اتفاقی که سر جوین بزرگ باقی که بکشید را کشید فدای خود خواهم
 چیزی در جوی نداشت و می خواست که از این شد و دایت بزرگ بر قبیل اقرب داتعه شده و برگردانیدن و باز کوئنکار خود و جوان و بر
 نهضت چیزی بدل کردند و می خواست خوبی سرمه و کشیدند و سرخ شدن خود همانجا و با اطمینان بخوبی و دسته اند و شفای
 خود افسد و خود را خست خود باندیشید تا بزرگ و بدهی غصه با اتفاق و لاسکنی را اعاده با اتفاق و تندی داشتم خود حیدر و دانه اند که از
 می خواهی بیشتر بخوبی تعلیم چاهه با چاهه بینه که و ناکفته بینه که جوان تعلیم که داشته و واژه کون کشید و خود را خواست
 کشید و بی خالصی خد و در در و برقی کام کا بدی بخشت و خست و خود را نفره و جوان و بیکشید تیزی دیده تعلیم که از هر دوی و
 دیگر کشید و شر علی اغور قلب با چشم علاوه قصیده جباری کشید و بجهو رسیده جوان و ماده بان بزرگ قصیده بر جای
 خوبی اتفاق زیین کشید و اشکانیت منع هیضم خود را بایهم خود چه قصیده اتفاق تسبیه تبری بحال و کوه بزرگ خود خود مکان
 خاصه که دران و از اینها بکسر و نهاده خاکیده زان است و زنگاه پیز زیانه و زنگه خود را بزرگ کشید و خوش بینه داشته
 پس هم اتفاق زیین کشید و اشکانیت منع هیضم خود را بایهم خود چه قصیده اتفاق تسبیه تبری بحال و دیگر و خود را انت بمح
 خار و خاره زیاد و خسته که بینه جوان و دیگر داشت خانست جوان اینه و دوی خوانند و دنی زونه خوش خواره که کشید و خود را
 منزه بجز اینه قدر کرد و صد و هشتین و بیست و هشتین که بینه کشید و بیست و هشتین که بینه که کشید و خود را
 دیگر اتفاقی بیکشید و بیان اوران اور داده داده دیگر اتفاقی کشید فریه بیم تاف و مفعه با اند داده و دنبه و بالازن منع جهاد و کل اینه اینه
 بجز از خود ام از اینه ایل کوئنی قبه اتفاقی بیکشید و با اینه دسته هیچیز و بیان از خود را دیده دیگر اتفاقی
 بیکشید و بیان اور داده و جوان کشید و در جمله اینه کشید از خود هیچیز و بیکشید و بیان از خود را دیده دیگر اتفاقی
 با اینه دلکش خود را خود کشید و بیکشید و کار در در و سر زینه خود کشید و بیکشید اتفاقی منع اشکانیت داده و دیگر اتفاقی

از دن میزه بفجیه غیار دن رسیدهی تدبیت بالفعه و نشود همچنین پیش و دریخ و قفت بالفعه و شدید تاست بیدن
در سخن چنین کردند و در حقه اتفاق و خبر نشسته خاتم رسیدهی تدبیت رسیدهون از دن در دن بدکاره و بعضی بقایه زندگانی
عنه نمیست تند و بالفهم توان اندن و توکر نشدن نند و باید بالفهم میپرس افراد فرم زنی همراه است و بکار او لب پذیر خفجه
و اول همچو طبیعت بدمی خواهیں باش و بالفعه کند و باید قریب بهالم خوشی و خوبی خود دیگران و متنگ غرب بدران
فرز بالفعه و مکنیه فرمید باید همچویه و خواهی اند علیک باید فرم خدا بهالم خوشی و خوبی خود را خواهیان قریب
بالفعه او را در داشتم و میکنم و دین
کلمه در حقیقی قریب بهالم بزمی از زندگی قریب بالکسر و زندن خواه بالفهم و زند برادر و زند بیشتر بهم قسوه و قرقه بالفعه خواهیان
و میله دل اندن فسورة بالفعه نزدید و قصیده بقایه نیز خواهد و دن
و نفقة سازد قصره بالفعه سسته جاده خصوصی هم زر و زر
و دلکه بی قصد من بعد مجیه شکار شدن و دلبر شدن قصیده کلم از اندن و خواه حکم قطیعه در کجا و دلکه بی دل و علاوه فرضیه
محمل مورف حقیقت بالفعه اند از اند مسلمه و مخدود بپرشک مخدود بالکسر و زنی زنست تند بالفهم همچویه بدمان از دن
وابالفهم و زنی دلهم سبیلی بزرگ و فلکیتی میخواهد سبیلی آب و اند مقدار از کنفرانس بیزی اشت فاعی و بالدهی همچویه کنفرانس
کنفرانس و میقیسته و بالکسر کی خلاف نزهه از زهه و بالفعه پیشان اور برق اسقی از زنی همیزی را سخن و برق اسقی از زهه
خواه ایباره و رضا کل از اندک خسته نشید ملنسته بفجیه همچویه همچویه اند از اند و میله اندن غافر
بالفهم سر زک خفته نازده و بالفعه نازده داشتن فرم بالفهم و شدیدهی همچویه همچویه تمام بالفهم خوار و خندک کی از فجیه
ز قصد نزد کنفرانس ادیه تحقیق بضم هم و قرف هم و قرف قلت بالفهم فرمان از دن کنفرانس و دعا خواهیان و ایباره
و خواهیان اشیان و غای از قصیده بالفعه نیز اشیان ایل غای هم از دن ایل زرک بنای میند قنات بالفعه کار بزیر نیز و خواهیان

نجد با کسر عبارت شد بالفعه راضی دن باندگ هر چند قدر باقی و آشده بخون سرکره و بلالی هر چنان خواست
که هر ایندیس از زدن بینید فرقه روز دنی و بیت را از دیمان خود با هم خرد نه فرقه بیکار را دن بیکار برخاست
قوه بالفعه رفت بیدار و چنفهان زنبور خوار این بیکار از زلات قدر را باقی باید همچو که در کریمیان چشم خود را بخوبی از دید
پذیر خاص است بحومه هر چیز یک مردیه شد از طراف هر چیز بکار از اطراف هر چیز بکار از کریمیان چشم خود را بخوبی از دید
شهر قدم بیدار و هر قیدور و خایه هر راب که در جانشکه قبیله بالفعه نمیز کشیم بالکیمیه با اینجا که کیه و بود خودشان نویم
حقیقت همچشم فیض بالفعه موب کلکت تجویی احمد تعلیم باکر و قشیده بخون مفتوح شکرست مود و بیند که سلطان محو غلبه از اتفاق
قریبی بالفعه و فتح نهاده بجای ریست صروف که در روده هم مرسد رام و فتح قاتم کسر کلام نیز لده سعی خود فتحیم از شنیدن
تعصی حسن و نفع میز امده تعصی رشت و کردن اسخوان بازدیاری خیمه بسته با پیش ترکت این میان مسیح بالفعه رفت و دین و اسلام
ار چون بیرون نمک از میان را بخورد و نزدیک خرس قو بالفعه و قشیده بخون مهدیه و خالصیه داده و تیکیه و پیکور و دسته و حفظ که از دید
دیگران و خود را خدم مقیح بالکسر تمام نهاده شد و بیکن هر هر دهه ترقی روان روز از راه فیرست که از بعد این بایی کشند هر لوح شتر
و بالفعه نزدیکی هر دهه از حق و از شنیدن ملحنی کردن و نزدیک هر دهه از هر دهه ترقی روان روز از راه فیرست که از بعد این بایی کشند هر دهه
شکر نهضت تا هم چنان میان را کشند و قدر و نزدیک همچشم و معدن بین بیکه بیکار از کمر هر دهه ترقی روان روز از راه فیرست که از بعد این
آنند و شکر چرب از دن فتح عین مصنف رشته نمیز امده و بعدها که اس نزدیک هر دهه از راه فیرست که از بعد این بایی کشند اند
بیکه نزدیک هر دهه باید این دهه بکلیت ند و بعدها از این بیکه از برداشت نزدیک هر دهه از کلکشند و این افسر را در دن بالفعه و آشده بخواه
فرش نزدیک هر دهه از طرف بیکه از راه فتح بالفعه بیکه کردن و خشنیده کردن و رشته بکار میروند اما من بخوبی همچشم و داشته باشیم و بخوبی از
دراخت که نزدیک همچو اینکه در بیکه از دن و از دن و از دن هر دهه و شکر هر دهه و زخم رسندن و بیکشیدن زده که بعد این را مجموع کشند
بالفعه جواح کشیده بینند و بالفعه دن و از دن و بیکه بینند این دن و بیکه از دن که این دن و بیکه بینند این دن محل نزدیک همچو فتح

اینچه تو کسی را بینداز و اینکه از اینکه فرمه و بدانسته فرمه باشید تقدیر نمایند و اینکه

د تهدیه فرام ریخت و در اکثر سطح این مملکت بهم فر کردند و دو اخیر شتر و قیدی خواست و اخی که برادرش نزدیک بود نزدیک و قیدی الداکه
که در این مملکت بود باید و قیدی الداکه که نزدیک بود این مملکت بودند و همچنان که این مملکت بودند همچنان که این مملکت بودند
نهاده با این تهدیه تقدیم شد با این تهدیه و قیدی الداکه این مملکت برادرش نزدیک بودند همچنان که این مملکت بودند
جایی که کنده در این پیش روانه رودید و تو در راهی در حضرت که عیان ریک پنهان شد این مملکت خارق قدر شد این پیش روانه
از این و در حضیت پیش و در هم کلید نزدیک قیصر بالغه که کو تیپوری معج و دکور کرد و با این وقت با او مخفف و شد در این
واحد این فیروز اور زبانه را کلید که نزدیک قیصر بالغه که کو تیپوری معج و دکور کرد و با این وقت با او مخفف و شد در این
پیش که میان مهارف نزدیک بالغه بیوی پیش امده و تندیک علیشی تقویم بعیل تنک دن و بالغه بخیل خلاصه شد و بعیل
بینم بیوی پیش از و بیوی علی و بیوی دیک قیصر سرمهی میخ زد و پیش پارول پیش قیدی بالغه اند زده چری و اند زده که اند
و در دیک چری چیزی نداشت و تندیک که اند زده اند زده اند زده و پیش را که اند زده اند زده و پیش زدی و طاقت باشد و دیک
و پیش تندیک و حکم و نهادیت و اند زده چری و طاقت و سکون و اند زده اند زده و اند زده که اند زده که اند زده
تفقی در کوتاه که اند زده و بالغه و حقیقت اند زده که اند زده فدی و فنا در ترا نهاده و این چیزی خوب نهاد در دیک قیدی و فنام نزدیک
الله است قدر این پیش میانه قدر و در در پنده خوشگذشت طباخ و رخان سالار و نام مرد و نهاده و مصلح و راجه از داد
پیش اتفاق کوئید و در پیش این بالغه و حقیقت قیدی تیپوری همینه و بالغه و خوشگذشت ایشان و زندگانی سلطنت
و خانه که اند زده این میکنند و قدر این فنام خشک شدند چشم و بالغه ایشان و قدر ایشان و خشک شدند و خانه که اند زده
فریادم کس در پیش ایشان و فضل اینها و بالغه همچوی و حجز این که اند زده و ایشان و زندگانی سلطنت خشک شدند و خانه
در این فریادم که اند زده ایشان و فضل اینها و بالغه همچوی و حجز این که اند زده و ایشان و زندگانی سلطنت خشک شدند

بـ

بنده بیان مکرر است فطره بالغه انجو در بینی و کوشش حیران چک مند و بالغه رفاقت و کشت اند اتفاق
کشی و جود رفاقت کار قدری برداشتن و چکیدن از حیران خطرناک شرک از حیران خطرناک و بکشش رفاقت
خطبہ ملکه ام کار صحیح است و پرست تنها از این راه باقسطه بقدر بر زبان حاده بود و خواهد از این راه
با زمانه کار در میان رفاقت این راه باقسطه نکش حیران و از آنها خود بگیر و میغیر و میتوان حیران را بسین و از
این راه کار سه بود و حیران را نشکست از این راه بگیر از این راه باقسطه کار نیاز نداشتم از این راه
باقسطه دستور کار اتفاقی و تردید عین جای ملکه فخر بالغه و میان خانی از ادب و کیا و دنیا نام خواهش از این راه باقسطه
خانی مانند ای و میگیر که و میگیرند از این راه بگیر ام کشیده ای از این راه باقسطه نکشیده ای از این راه باقسطه و کار
و کار میگیرند میگیرند این راه باقسطه نکش بگیر از این راه باقسطه قفسه باقسطه باشند خواهش و میگیرند از این راه باقسطه
که خواهد از این راه کشیده ای این راه باقسطه و این راه باقسطه میگیرند از این راه باقسطه خواهش
و همچنان خطا بالغه فطره بالکسر و مفعه هم و مکون طائشر فرمی و فرمی و در کوتاه و مستند و قی این راه از این راه
و خواهش را در این شکل و صورت کشیده ای از این راه بگیر و میگیرند این راه از این شکل و صورت
که همچنان از این راه باقسطه بگیر این شکل و صورت و میگیرند این راه بگیر و میگیرند این راه از این راه
شکل از این راه و مکوب و میگیرند از این راه و میگیرند این راه بگیر و میگیرند این راه از این راه
میگیرند از این راه و میگیرند این راه از این راه بگیر و میگیرند این راه از این راه
بالکسر را در این شکل و صورت این شکل از این راه بگیر و میگیرند این راه از این راه
میگیرند از این راه و میگیرند این راه از این راه بگیر و میگیرند این راه از این راه
شکل از این راه و میگیرند این راه از این راه بگیر و میگیرند این راه از این راه

و مکس و مهتر سیان در عالم پیچیده سیوس و باقلم فرنگی دیده این نامندرایت بزین صد که در آن چاهم قصه داده
 نام مردایت مر پدر بیان در زمان چا همیست که از اقصی سیر سعاده نیز کوئید سوس بالفونه ناد ارکتنه چا چاند
 نام باین معدن این است بار منکه از این از خنیز خز سیخ و زندگی است غطاس بالفونه الکسر آرد و کل کل بر سراس
 ترازو و باش از روی عذر و ایم در اصل بود جلد و مصلحت نیز مده قفس بالفونه خراب بیرون و بفتحی ایمان و در معلم پس
 حسب بفتحی ترس قفس بالفونه درون و بسته داشت بیان او و من کلیه اگر زن و کسیدن جز از از کوچک کلیه از از روی
 مراد غلکه لعلی بالفونه نیمه ایست بیان چاند که در آن و بفتحی هنوز ندن سرینی تکس نام سلکه کلیه از از بیف خوا
 و بکل ای و جوان سازند و ایج از کمک میک دغور پایی از خاصم بیان این باکتر و ایچ بیروی ای و سر ای و بکل از رفی
 کوئید و بفتحی ای و دغور در نیک و سیار ای شادیدن نیمید و غشی ای و بکل زد که و اندرا خاقن جملات و حجم زد
 از غایت پیغام بالفونه و تندید لدم در بای ای همچون نز و مالد ما ای قفس بالفونه چیل و بایکه و تندید لدم ملیع
 ای ای بکل ای و صد ایکن ای خسته بود و حکم ای که رسال مردم بای ایکن ای میکه ای خز و دی ای خوب در ای خی طلبها و دی که
 چون ای بکل ای خز ای زن بفتحی ای ای کست بالفونه میکلند و بکل متنویه و بیان ای کل ای عینه و حقی قیا ای
 و لذوت حضرت رکان ای ای عالم ای کل ای و میکه ای ای خز ای ای خون ای ای خون ای ای خون ای ای خون
 بیکه بیان ای ای خون
 دراب و بخطه خادن و اضطراب بیان بیکه و شکم و باقلم و زن بایم مفتح مرد زنیف خان بالفونه و تندید
 غر ای ای خون
 میکه بفتحی ای خون ای ای خون
 آنده و بایکه بایکه و بفتحی ای ای خون ای ای خون

واب بسیار از دریا و باله و فتح بیم نماین ایت هر کس خواست خواهد باندیشید میش مفترس بالفه و فتح بیل خود
این و سر تحلیل جانده میگشند و کوئن شیخ و خدا راه فرسن بالفه و مور ترسیان و خدا نصیب و در عالم سکت
وارد است و بالفعی کان و کراپان رحیت آشند و این خواه در ته خانی اند و فهم خیریت سبقت کردن و انداد زکر کردن
چیزی برخیز و قاب فرسن مقدار دو کان و بیل مقدار دو کان و فتحی کیم خدیگی ایت و خدمه ایت و باعده ایت
و کسر و دو ریکان و ده بیکان و زمانه و زنگ و مراد و ایشان میگشند مقدار و انداد زه و میگشند قیاس و مبانعه انداد زه
کردن چیزی اول انداد زه کردن چیزی ای و فیض ایت از تی خفر کان ای فیض خبلان ای فتح غیان کوئیدن ایم دو بیل از خبر
قیاسی ای و فهم چیزی عمری عاشر یعنی خواست عصر کر نیام باقی ان مکری میگشند و چیزی که ایت بیخیان مکنن شناس
بالکس انداد زکر کردن میگشند و چیزی و برابری کردن یا کله در قیاس و معیق قوس نماید و مس ایشان فرشت ای فتح ای کردن
و کار گذرن بیکنند و این چیزی ای فرشت ای فتح فرشت و حجا ای ایت دریا میگیجی خواهد بیل ای از ایان بیکنند
و فرشت ای ایت و فهم قیاس ایت میگشند و بیل ای ایت قیاس فرشت ای ایت از ای خدی ای حضرت کمال صلح ای عالم ای
و نام ای ایت که چیزی خدی ای
با فهم ای ای و مکنن را ای ای و خود ای
از فهم ای
رفتار ای
که بیندیشیم که در این و در ایان کردن خانه و خان و کوچه و لندیش ای
و قیاسی ای ای

و مکنن

باهم برجیجن چیز و برای دن اسب در جاه و بالفعه از خوده جوان و شرکاده که بران کار کردند و شرکاده
دانه با وفات و پیو از شرکاده قصص بالفعه برجیجن آب و جوان و بر رشتن اسب و جوان هر دو در حکم را میگردند
و سرچه غمین در یا کنیت را بعده و نفعی کنیت که بوجا و مسکهای که حکم باندی این کند و سخن که از بقیه امده است
قصص بالفعه بالکم حکم دادن صبح در یا کنیت را در بر رشتن اسب و جوان هر دو درست و بجزیه کی که رشتن و جوان این حکم
او شرکاده را قیصر که بجزیه بالکم و الکم چند که اخبار ای قصص بالفعه چاپ که در بر را بجذب و هر دو در حکم
و اندک هفدهاری بقوه از پیش در کسر هست بخیر و سران تاکم ایست و این تکم را نیز مخصوص که بجزیه قصص حکم را پاک کر ریز کار چیده و
مشکو و خلدو حمل و پیش این و دیگری کفته اند قصص پیش ایز و از صوف پیش از ای قصص تکم بجزیه قصص بالکم صریح
و بالفعه تکم کاردن و نفعی کنیت شکار و بجزیه قصص بران مسد بن عذران قصص بالفعه تکم خانم کنیت که کشته ده قوافل
جهش و اندکی مرغیان بجمع قی قدر قصص بالکم خبر ایست بمسخر چو کار در بیده مو حیده از ای شکه قحط طاری از خوازه اختر
شکه و خبر ایست و هر کیه کنیت بالفعه انت دان دندان ایز پیش و حرکت جانش که رساصه قیقی بالفعه از رشتن
وار فتنی خلد و سبط و بنت بیش منع و نسبت زانطل و سرتیمین و نفعی کنیت ایز ای احوال هم زنده میگزو و بالکم و اندک ریزه داد
حقیقی حکم ایز کنیت خانی قدر تکم کشیده و هر یعنی بر تکمده قصص تکم کشیده و قصص بالفعه و سه حاده و
و برین و خر رشتن و درون یازد کشیده و بعدهن و میل کاردن بر عینی رساصه و رساصه و پاک کر کنیت
از شکی و بجزیه بکسر ترا ماده و ایز کار ای خود بر ای ای ای قرض فرض فرض فرض فرض ایز خود که ای کلکو بر راه و قصص بالفعه و نیزه
خد و شکر زن کشیده کلکو و شکر زن در کجا و ای کلکو دندان ماندن و بکار راه کار دن و کو راه کار دن و در راه قصص
لبنیت کشیده خود و خودی ای به علی فرض افتاده و هشده و بکسر و علی هم شکر زن که قصص شکر زن که بزر که قصص شکر زن
که علیه ای ای ای علیه جدیده ای شکه قصص جبیه نیدن چو شکه و بکسر خداه قرض بالفعه و بران کار دن بنا قصص بالفعه

و تکاف:

بر قدر از تک رفتن و از تواریخ و بدهای اینها فتن سختی کردند که از آن و زمان و زمانی دو کاره
لشیت رفت و خواه مانندن قفل باکسر و الفتح سخت از این و پیش از قلعه باکسر را است بصیریده که در قله که
بر طبق از زمان حضرت ایلکه و مذکور ملکی این ای طالب اسلام ایلکه قلعه باکسر و ملکه حسن و شاه طهماسب میخواست
چنان قلعه را بنیت میخواست و ملکه ایلکه
بازی همچنان و ملکه ایلکه
و خود را ملکه ایلکه
لشیت نمایدند و ملکه ایلکه
با فتحه و داده و ملکه ایلکه
قیراط باکسر نیم و ایلکه
خواست که بر قیراط و قیراط باکسر شدند و در ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه ایلکه
مع اینکه ایلکه
و ایلکه
خواستند که ایلکه
شدن بیانی مع العین تاریخ زمان چهار قیصیں و اتوانیع جمع قیصیم و احمد و عیین کفته اند و قیصیم فتح
نیز با این مردم کشیدند و ملکه ایلکه
قیصیم ایلکه
و ایلکه ایلکه

چیزی ایست برایک و پسر دوی ایلان بیچ در رفع کار عصا باقی نموده با این بدل نفع بتفتی کار عصا باخ که هر چیزی از
 نفع خواهد شد من قرع باقی ایله که بر این برد قرع باقی عدا زدن را باید در شکن کر که نزد من فتح میشند
 چشم که نمیشون سخن خواهیکن شدن زدن و بیهیشمن برین خود کیشدن سال خد و باقی ایسی که حاجت به راهنم داشته باشید
 نباشد تفتعی بالتفعی خیزش قرع و دلختی و دلختی خیزشی و پیشید و خدمت قرع بالتفعی کدویی پایه وی خود
 و زدن زدن قدریه و علاوه شدن تقدیر و خود قرع و زدن عصا بر سر و قدر خود را که ایشان جذب کرده بیشنه
 و زدن که نمیشون سخن خواهیکن شدن از اینکه خواهی خدا داده باشند
 و نفع که زدن شور و میخیزی و میخیزی همراهی خوبی و غیره که زدن مشورت را و باز استبدان از اینکه خواهی خدا داده باشند
 مردم و خدمت قرع بالتفعی که زدن خیل باید بکفر عذر که خیزش قرع خوبی ناشد و برای تقدیر و مقدار خیزش
 ایهایی باید قرع بالتفعی که زدن و نفع ایهایی در این قرع خیزشی ایهایی ایشان قرع خود و صدقه
 خود و عجایی ایشان سرکار که قرع بالتفعی بایشنه خیل و خیزش ایهایی که زدن باید بکفر ایهایی که زدن قرع
 بکفر ایهایی باید قرع بالتفعی خود خود را نمود و دور که زدن باید بکفر ایهایی که زدن خیل و خیزش ایهایی
 و سبیل دو ناخن پیشکش کشش و انتقام ایشان دست و خواهی خیزش در این قرع و بر سر زدن بکفر خاتمه دارد
 کوک که بسیاره و بزرگ شود مقصیس کوکی که خود دو زمزمه ایشان و خود و قطعه برین و خضر ایشان خلو را بخیزش
 بیاید نفعی زد که ایشان بکسری خود دارد که ایشان خیزش ایهایی که زدن بکفر ایهایی که زدن خیزش ایهایی که زدن
 خیل ایشان خود و خونها که در تیرن نزد و بایه ایشان خیزش ایهایی که زدن بکفر ایهایی که زدن خیزش ایهایی که زدن
 و بایه ایشان خیزش ایهایی که زدن و خیل ایشان خیزش ایهایی که زدن خیل ایشان خیزش ایهایی که زدن
 و بایه ایشان خیزش ایهایی که زدن و خیل ایشان خیزش ایهایی که زدن خیل ایشان خیزش ایهایی که زدن
 نمود اند و بایه ایشان خیزش ایهایی که زدن ایشان خیل ایشان خیزش ایهایی که زدن خیل ایشان خیزش ایهایی که زدن

لکن از جمیع مذکور بالفون قدایف بالکسر همیزی مقدار قدرت بالکسر همیزی چیزی خود را که مخفته نموده باشد و بالفون
از بیان دیده است که در این قدرت تبدیل شده است که از این موقت پس بازگردان و تقدیر کردند و چنانست که در این موقت
بیانگردن میسر خواست و در اینست برآمد که از قدرت بالکسر همیزی که در آن مخفی و مخالج از دن و قدرت بالکسر همیزی
میگذرد و جمله کار از این طبقه کوئید قدرت بالفون هر دو قوی نزدیک و نام سرتاپ زردهان در کسر این قدرت
که این قدرت همیزشند و همیشند و بزرگ و بدبده پیش از زدن و بینی با از دست دادن و بتفقی که مخفته را در دن و بینی و تکمیل مکانی مخفف
با این شکل است که با کشته را نشاند چیزی و نشاند که در آن و بجز از این که در آن و بجز خود دین و بتفقی کس باشیده و زدن و بود
از درخت تا اینست شکنده و بادست خفت و بعد خفت اواز قصیف غربی دین و بعد ایکنیز از درخت بماند که
زدن شکن قصف بتفقی کس تکناریکی قصیف بخفیت برین خوش اکنور و مجدد مجدد و
در خزانیدن و هسته برآه نشان مسنت و بالکسر مباره و بتفقی کی هست که بر کسی ای همیشی که اینست و از اینست
دوی و سرمه کوئید قطوف بالفون خراسانیکه و میوه ایچ قطف بالفون نشان نشان که هسته زدن قطف بر
چیزی نظر نداشت و کسر و قفت در زدن و مجددن اکنور قطایف چه در ای بیکده بمحققیه و از زدن و نشان که از این
و ای ایسته قطایف کوئید صاف بالفون سیل که همیزی ایچ برآه نصف بدان درخت قصف بالفون نزدیک زدن
درخت را و خود را ایچ در کار پیشنهاد فتحن قصف بالفون ایش دریغ فرازه و بیکن خشانشند و وزنی میگردند
قصف بالکسر بمحققیه قحف بالفون ایچ نشانه و مخلافه و مخلافه میگردند از ترس و خزان و کسر
در زدن میان اکنستهان قصف بالفون و ترس زدن و تتفقی که برآه نشان که قحف بالفون برین تقوی معین عذر و کسر
خرانی قحفی کس خود را که نشان و نشان
خرانی قحفی کس خود را که نشان و نشان

تقدیم کلملان بی تو افسوس در دل رواجده که از کنزو اینه کو را مخفی مر صفحه ای میکند توفع اینم بالای کنزو رفته
 الرفیعی همی او خسته کردن سبزه با لفظ بی شن خسته و بی بردن قاعده بمناسخ معنی آنها فاقه هر دیدار در از قدر
 با فهم و فتحه با وکان بقار هربار به عنین خدیب قرطی تابعه نهشنه سه مروف هرس بر ته فرقی با فتحه رواز ما کیم هر
 بالکسری خواصی زبون و عادت و خود روان از مردم و باز است در این انت که بزرگیم بر وچهار خطابشند و در این
 سنگواره که بکل از ندوطفه ایان بسازند و این منشی بورست و با فتحه کرده و فتحه آن حیا همراه و نفعی بکش که در این دوزن
 بکار رود در بیان این تعلق فتحه ایاض طریق و بی اراضی تقویت بالفم در بیهود رازم عذری ای جهاد رذون و ایندیمه ای
 نام باخته همی روز بیان دل دوم که عاسف فوتیه بران مذکور است و اداره از دن ماکید و مکشند و مکشند و مکشند و مکشند و مکشند
 بالکسری ایان سلیمان معقل حکمه حق و با فتحه رواز ما کیم معنی آن بیشتر روز روان جزی تقدیم بعد
 و ملام بفتحه ایان شریحی ایان ایام پیش تقطیع هر رواح جزی ده بیکرد و بفتحه کرده با عجم تبلیغ و فتحه بیان
 که بیش ایمود در ایادی که هر دو با و بیرون امداد که پاشند و بایان اینها ای
 که ای
 که ای
 جو کلمه ای کردیان ای
 بفتحه کمکی ای
 و با لفظ بزیر بیان و با دمی و زن که بکسر زن هر میکرد و دی بزیر و قیسیل هنر زن قدر که در هر زیده ای ای ای ای
 در عی خوب بفضل بفتحه همی در ایادی که در حیان نیافتنی دو دست باید ای
 خلدی خیزی و تقطیعی بزیر و بزیر و زن که بکسر زن هر میکرد و در قدر که در دست باید که در عی خوب بفتحه همی
 و ای ای

پاره نزد وساینده روز اداره پسندیده دضمن قتل بالفعه کشتن منکر و انت همچنان میزد و بکارش من مانند
وقتال می تسلی کشته شده زن یا مرد قتال باکسر کیم کشش کردن و کارزار غرور و بافعه کش زندگان و بعد محو راه خود حمل
بین خود و بالفعه کر خواهد و سکون ای سر بر است بر کشخوان خدا شده و بافعه کش خشک شده شدن و بعد محو حمل
یحواری کو سیند قذال بالفعه بسیار از ده طرق سه و بنا کوش سه فذال لفظه خوار در دن و در سهیز دن قریل بالفعه در
کل قزوین می شکر و بخت فرمان نهاد و کوئان و کوئندزنان قزل بالفعه نکلی رشت حصل باکسر که همه روز و فریاد
قتل بالفعه ای خدا شده از دست رخت و بافعه بیان کشتن ای افراد از جهه تفیل در خواهی هر قتل بالفعه از خواه
باکشتن و خلاشدن قفال بالفعه و قتل برخواهی قتل بر خواهی عیمت از علی و نزدیه ای ای حقی رضی از عذر قدمیانه و از عذر
جمع و مغفره از داره قل بالفعه و لکسر و نزدیک دام کی و بکسر رزه قل بالفعه ای ای و بالفعه میزه جمع خد فلقل باکسر یادگرد دن
وجن تیز و بجیز قلقدر و بالفعه جنیز قل بالفعه شیش و بیفعه شیش شدن و شک خلاشدن و بالفعه و شدید
محضی کند و ملکی و بدهیجیع جمع خد است قلقدر بفتح هر و قاف بیهی نزدیک دن و نم تاج کرست قندیل باکسر مروق دن جمل
جمع و بالفعه کله ای و بجیز قندل فو قل بجهن باریکه دن و کاریکه دن ای ای ای و نزدیک داره جمع خد و فروی از خریج
قوال بالفعه کو خول بالفعه کفته و بفتح و بفتح که دن قوال بیشتر بدرو او و مردیان او و دیگر سخن قل کل کوئند
و قبدر کشته و قتال بکسر کم ای هست مبنیده و بایمی قفل باکسر کسر کسر بایی بیهی که جشن و خد کشتم در
حذف و مبدل کشند و ای و نیم روز نزدیک و ملک داده و بیفعه عیز و بفتح باید نهان عین اقبال میع و قیل و قل ای
شک بدر و خوب و رفت و ایم قدم بالفعه غیر رفته ایم که مرادف هست مکن مکن بایم بکسر دلشان غیر
نخن بالفعه باره ای زمال بکاری دن و بالفهم و فهم تابیده علیه و جاین بکل که و خرات و نام بیز حضرت عذر ای
و بکی و زناهای ای کشند قدم بالفعه ای و بفتح و بفتح و عیشی ای رحیم بالفعه بیز فروت و بالفهم جای بکاری و کل

تذیری رکاره و خیو شخنیز و ره پهان جیز بزند تالمم با فهم و اثر بیدام نویی از نظره که به فهم بالفعوه و نظر خود چهار
فهوم بالفعوه که در حق مر واحد و در اتفاق مر جایی از خواسته و سرگین زندگانه قیمه زرخشک مقسم بالفعوه دریا و همراه
بیدر و کشتر زده و دویی خیشتر قهقهه در قافت همراه خربق قم غصه بکلی موطن و جنی از هاش و دست و بکارهان
خد سهندن چهار مرزه قوم بالفعوه که در همان و کما یعنی زر و تیپیه و تقدیمیه ایان و خانه ایان افاده مطلع قدم
بالفعوه را منع و جلسه در دم مرادت فاعله و بالکسر نظام جیزی و مدار و اصل جیزی که بدان فیم بکشان جزو بالکسر بیدری دغونیم که
بیدر و خیز و خیم بالکسر رفعه یا مجمع قیمه و بالفعوه و قشت بریده که بکاره زده و خیر پا و آن زده جیزی زده از نسخه های
حقوقی لی تیوم و قیدام بالفعوه و قشت بریده که بکاره زده و خیر پا و آن زده و نهان ایام ای محظوظی هم از این
ناسن بین محمد شاهزاده مروف که قیمه میزد و دنبی میخیزد امده و خسرویت بی و از اللهم فدا همیزه رایت صفت های
قصان و شاهزاده عازن اصل هر چیز قوانین مجمع حاکم کل در اصول و میشه اطهار فیران بالفعوه و قشت پیان بالفعوه و
با تخفیف از نزاری یا کنفه موب ایان و خوارقین جنوزایت خرزد و محب همراه او بیدعی خیز و قیمه کم خوار
و از نزد علیم زدن پنهان با مرد و کنده قرن بالکسر عسر و هم درست و در شیوه عست و کاشته و هنوز کاره زد و بالفعوه خیز و کلو و در
خوارقین و جداد و خلکنکه بیه و دروز کار روز گانه و مدرست مسال کا هسته و بیا صد هر سال با جلدی داس و درست
پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم طبقی ایقت دلسته قرن و از طبقی که از دلسته و مکمله دلسته و دلسته و دلسته و دلسته
از نزد طا ہزورد و من ره کلید فحیجه که بران چوب دو دلاب کشند و هم دو مندا ره را فزانان کو نزد و خویز نزدیک
که میهست و هم خیجیت و از افران الحداز کو تیدر و سیل درستور را باهم و سیم ای سبب برجی که ایقت و زن
رنتیک بر پیکرست: جیزیک بکنیز و فتحیک بکنیش تیز رجم و خیزتر سرخ زیبا پیکان و کشته که دو خیز را هم برداشند
و شتر بر ایزه با نزد دیگر و دیگر قیده ایت از نیز و از ایان قیده ایت ادیس قرن دل بکمتر ایون خان ایه و میخ

پاره هم پیش از قرآن با کسر و مقدار نشد و جزوی درین او در دنیا چو رکده و دام اسدن درسته و در برجی ^{بلطفه} سلسله
و در خود را بایم خود روند و بیکفت تیر بر سر نیزه که ترا نشیده که پسند و درسته کرد و متوهم دران بخشنده و قدر عالم
جیوه خرند و بالفونه ناقه که بخشنده آر و میان و دو و میان و در پستان و مختر و میان و کند و کوس پا بر جای دست نشده و فتن
و شکر که راز بایم نهاده جون سف و ناقه در دستان پیش و در پستان پیش از خود و خود و بایم خورند و قدر عالم
بپرسنه نزد بجزی صحیح قریبیه بالفونه قارون این هم حضرت موسی علی السلام که بخشنده از دست بخشنده سبیله
حق خانی او را بین عین وزیر بفرط طلاق و میویث فاعلان مرد بایر و بخشنده و عمره باعهند در و و فتنه رانم کاره
انهند قرآن بالفونه و مدعیزه خزانه و بخیه کرد و مکلام الی که بر سینه خاصی از عذر شدم قررو اند و از ترا بیکار
ملتفه کویند فرمان بخشنده در راه خدا ایشان تقدیم اشند و میان فقر بسیج بخشنده خدا و پیشنه و خفا و مکار و فتنه بخشنده
و بالفونه خرد بگشدن و بخشنده بخشنده همچوی ایشان و بالفونه فتحی که بخشنده بخشنده بخشنده قصیده بالفونه نهاده
جیوه تخفیف قرآن با کسر و بالفونه و سرط دار و گیریسته که بخشنده میان و نهاده و بخشنده از دست بخشنده
قطعان بالفونه ایشان بیکاری قاطعن مفیم قطعن بالفونه و نشید بر طبع جیوه قطعن مفیم و خاکدوز قطعن بالفونه
پسند و پیش زار و فتنه میان و در دنیا منع و کسرخوان میان از دو سریس و بخیه دم منع و کوشت میان بالفونه
و فتنه عینی محمد کاره ایشان بخشنده ایشان قلعه که ایشان را از قلعه خود کرد و فتنه بخشنده میان موضع قلعه
قطعان بالفونه و نهاده میان محرب بگشتن قلعه ایشان بالفونه خافع و لام جیوه قل و بخیفه لام و موضع ایشان که ایشان
و دیگرین بخشنده میان ایشان با کسر خشنده همچوی ایشان همچوی ایشان همچوی ایشان همچوی ایشان
و دیگرین بخشنده میان ایشان با کسر خشنده همچوی ایشان همچوی ایشان همچوی ایشان همچوی ایشان همچوی ایشان
قطعه ایشان که در قلعه ایشان بخشنده میان و مکلام بخشنده میان القیص بالفونه ایشان بخشنده ایشان

در پی از این باعظی مبنی در استیں پیران حققون که سبزه در قاف موکل نیست و اشتر و راهنمای در اشتباه و مس و محلا
 قدر باز نیم بکار گیری و خزانه ای و کیل بکار گیره ای این در حقت لغوف است و این لغوف در اصل فارسی در میان
 نوکس خواهد شد و در همه ای اور در همه است تین بالفعه مذده و فرمایت جزو اینکه و اینکه و اینکه در زیری
 مراهم و در دن علطف خوف قیان با بلکسر نخست کان اسرود کوئی چیز دیگر است چیزیان با بلکسر خوبی ای عبارت چیزی قیوان
 بلکسر صرب که در دن دخواست بخوبی میخواهد قیصر کدن حرف را مفتر بالفعه خودست کدن نمود و بالفعه خوبی
 ریاضیه شدن کوشف فرورد بالفعه بزرگ شدن ایست خود و فوج جریان و کار که کار کند ای ای خروج من در فکر نزد
 کار ای کند و در دنی نمیدیر زندگه و چو بکار عصرب در دن جریان را فشرد و در خفن کند قدر بالفعه شرخ بفتاد بالفعه
 و کوشفت مانند از زنایه بریان کرد و سپس از حق تراویز کدن بقدوم قلمو باضم و نند بسلام خوبی کی ای خوبی دیگر
 در عیان اند از نمودان بجهات مقدار و مفعه بردو چو بیکار نیز قیصر با بلکسر شرخ حاج اللہ علی قه فرعان بردار و ای اط
 فرم بالفعه باب خود رفاقت و برادران و سر بر داشت ای اند از ای خوبی بالفعه خوبی کار دن طعام و کوشفت قدری بالفعه پیران
 چیز فرمیه بالکسر خوبی کار اندیه حاج اللہ علی و تقدی بالفعه خوبی کار دن قاصمه سر در یهاد رنده و قدری باضم
 اند افتخار خاک خاری خوانده و مس با بلکسر نیز ای خوبی بالفعه فرس تاسیس خانه قاسی بالفعه و شیرین
 شیرین مذرب بھیها بعکس و دن مدلی است از مصادن این قسمی ملبایت کند و خان و دام و خان
 و زوان و حکای خود و مذرب حقی بالفعه و نند برای چیزی ایست بیده از طبع میانی همان غریب قلی بالفعه بریان
 کرد چیزی او علیکیه از این مهابولن پیرند قدر کشخ قیروند با بلکسر سوم روشن حاج اللہ علی
 اند اینچی خوبی کیهیه ای فتحیه ای خواریکر نیز کند و ای اخواز خواه بکار دن و اینکه ای خواری کار ای بلکسر خان
 کو رایی کیهیه ای فتحیه ای خواریکر نیز کند و ای اخواز خواه او کیل نیز باب بعدیم آنکه و بالکسر خود خود دن و مقدم

چهارمین کتاب بالفونی بر و در اندیشدن و بازگردانیدن خالد بالفونی که هر زدن و پاپیدن کردن و نیاز به زدن
و پنجه داد و میباشد در زمان کیمیه کوکولانیدن بجز و بیان رسیدن عکس و نقش کیمیه باشیده اندیشیدن زدن
بالفونی و لایه پنجه کردن و بالفونی و زدن برداشتم جیز نشسته که از این کوکولانیدن تراور جویی ایش و میخوردیده
کلکسی پر زن غیره برداشته بزرگ و راحی ایش که بکسر لام نسبت فصلی بعنه کاف و فصل داده که همچنان
که نزدیکی این کاف و میده میشود میشه امر و دیگر میشود زدن نزدیکی این کشیده بروز زن خوب هر زدن
از نزدیکی کتاب بالفونی و شدیده برداشتن و خوده اندیشیدن در زمان بگذشت بفتح هر دو کاف
که هست که ایش با این نشیده یک نیزه کشیده در سبز نشسته و بالفونی کشیده بدراده برداشیده برداشیده
بنشسته و نام کشیده بالفونی کیمی و حکم و اندیزه و قوه کشیده در هدو و راحی که اندیشیدن و تقدیر کردن و نویسن
کردن نجده بمالحین که بروی کوشیده شد و درین صفات این زردی فضات بمناسبت این کشیده اندیشیده از زدن
تیام عاجز شد خدمت و پاره زر کرد اد و چیزی بزرگی داشت نادرد و بالفونی و شدیدن نوایندگان و تیر خود
پس کرد از نوا امزیدگان اندیشیده ایشان کوکه ایش اندیزه و میکشیده و دیر استان و ببرخیش میکشیده
نیزه ایه که دیگر نشانه همیشی که ایش ایش اندیشیده نمایندگان و نیزه ایه کشیده کتاب بالفونی ایش
و حکم ایش کوکه ایش و نیزه ایش و ختن و در این ترتیب و ایش ایش کوکه ایش اندیشیده و دیر استان
کشیده بالفونی کشیده
در حقیقت و بالفونی بسیار در حقیقت کوکه ایش
و نیزه ایش
از اندیشیده کشیده و نیزه ایش ایش

آن و بیل

دن بیان شدن و مکمل آن خ درخت هزار مخفر و مفعه اند که از زیدن و کردن و دردن و مطلبی من جزو از کوئن
 و یا نم کنید و رفعت این سه است که با فتحت آنکه از ازاقب با کوئید و با ره روشن و راه
 بنایی نه کهوب چیز و نام بدر و قید که بجا لامبین کلاب و دلبر اکبین رسیم کوئید کاعیه تایدیں چیزیان
 کهاب با فتحه تواعیج کهوب بالف نار بستان شدن و ختر و شناکه بعیک کلیت بالفتحه و طالب برگان و مخفی و مسک
 و مکانه جو دیگر تیر و عذاب آمنی که از فتوش طان از روی می ورزد در بیان و تراویه ایکه از اکلب اللی کوئید
 و دوال و مطریش توانی طان و کرویه از فضیه و کلاب افسوس میان نیزه ایکه از اخطاره ایکه کوئید و میخیان
 رسید و در این که جزو از پیش کلاب با کلکس کلاب چیز کلاب و نام بدر و قید ایست از فتوش که از را
 کلاب بین همه کوئید فهم بدر و قید از جواز از که از کلاب رسیم کوئید و با فتحه که بینه و ملام شنی
 که بیان شده سرمه کنند بایی از ندان اکب و زرمه اکب و کوئید و با فتحه کلاب با کلاب افسوس میان
 میچیزی کلاب کلاب بیج کلیت بالفتحه و قید ایکه رسیم رسید که از اکلبیتین و ایکه کوئید کتیت صورتی
 و فتحه و ملت و ایکه که در وست پیمانه و از کار و کیم ایس صروف که از ای ایس زن کنیت با کلاب فتوش
 کهوب بالف کویه که درسته و ایکه دلخواه چیز کلاب شداره و دشیز بزرگ و بزرگم جزوی و کلاب و مخفر داده خشنه
 آهن و کرد کی که از کلاب بیلخ و رسیده پیش و ایکه رسیم رسیده که ای ایکه با فتحه
 کویه صروف کلاب نیقیتیز خاص که از ای ایکه رسیم رسیده که ای ایکه رسیم رسیده که ای ایکه
 ایکه رسیم رسیده که ای ایکه رسیم رسیده که ای ایکه رسیم رسیده که ای ایکه رسیم رسیده
 کنند بدل حوش برای کابه با فتحه و رسیده بدل حوش و بین ای ایکه رسیم رسیده که ای ایکه رسیم رسیده
 که ای ایکه رسیم رسیده که ای ایکه رسیم رسیده که ای ایکه رسیم رسیده که ای ایکه رسیم رسیده

بیان اشدن کا ذیبه جر و غ و زدن در نوع کو اور اسے بالهم و شدید رای سعادت و تخفیف ان جزوی از کتاب ب و باره از
کلام اقام طبعی که میر جنیلهند و پسر حران اهلند و نوازنش و پسر اکواری احتمالات صحیح کریم بالهم امده آنکه بالهم کوی باقیه
و شنید برای نویس و دوحت در جمعت از زده بالهم اینست کسوه بالکسر حرام اینست شدن و حرام در حرف پیشیدن سیوه
بالهم فتحیه بین نان باره کس در باقیه که پیشیدن کلام بالکسر حلفه ترازو کند شنیدن در وی ملک و جایی که بجا هدایه دیگر
در انتہی پیشید و شکر در سر تبریز مجید و پیشید که طی مرضیه دیده بدو فتحیه باز بده کفا یه بیشیدن بر کوکار و قلن
کفایه باقیه خاصه پیشیدن کفره باقیه و شدید فاپت شده کند نان و جزی که برای حجت کنی و حجت کافی شنید
فایه و بازدارند و لکھر بالکسر قشنده عقا و دام و حکمت بن اندلانا و پیشتر از دو خطر از خانند خدیجه که در نیشید
پیشید و بالهم حجزید راز و حکمیه پیرا هن کفت بالکسر صحیح کردن کاه و صحیح کردن صاحبها در پیشیع خصی غفران
مانند هاشدن و کند شدن و پیده رویدا در ویچه فرزند شدن و کچه عیاد و پیده و پیشید از دخلاده بوزن
و من حوارت داشت کلوف بالفه و رفع میست و زنگ سرخ کلمه سخن و قصیده و قصر و شعر و تدبیح و مطلع
خوبیکن کلمه نفعی است معاذ که من درخت پیشید و با حمله حمله متعاقی کلمه فعل و کوئید کلام بالکسر قشنده
پرده باریک کلیر بالفه کروه و ایزدیز ترسی ایزد و ما یک هنر کیان و داشت و دستی در زیده همچند
ایکیش پیشید و بیه تردید دام و با پیکی کمید باقیه و شدید میم و با عجیزی کیست بهم و فتحیم ریسته و زنگ
ونامن عدیت کی عده باقیه ساریع کنترلیس ایزدیان کننسر بالهم ایکی یه روبه و قفتر پیشیدن کشتیت
پاکیم نامی که در اول این اب یا اسما این پیشید بخواهی و ایام کلوف و ایس ای جنیه باقیه و قنید
منکو صیر و باقیه مقد که در زین خانه زنید بایس باید کی و کسر کنید کند پیشید بالکسر سخن پیشید و بونشیده و گز
کند ز بالکسر کنیش تبرکویه باقیه زد و مطلب بایز تکر و بالهم کونشید و جای اتنی کو فر باقیه ز بالکسر

والله از روز

تیکه‌ه کوئیند که بیند و شمشیرهای داشتن و پر از آنده کاردن کروهیم و در لوردن جا برآیدم اور میان زو با خانه رفیق
و جان کاردن بازی و از اب دور لوردن و بقیه نیز در پیشگفت این بانک درون پدر کاشیه و تحقیق که شخیح درون اخراج رفیق
کنون باقیه نامه را بسته بشرمه بیانس برای سیما عالیه کلام فرستاده بود لفظی بالغیه رو شویزه زن و باز
و بعصر زدن و شیدن عفن جبر پاد پرد از هر چیز دود کاردن و خلیشدن و بیدل اشنون لفظی شویزه زن و مخواهی و همانه
رسد مکانی باقیم در کارش کاردن کمال تخطه در وزیر از خفت کمی کارشیدن ستور را که این کاخ بقیه همچویز
که از اقدام ای ای بدو مند و حجت یکتر که سیلا از ای ای نمایم و بند کمیت بالغیه بوسیلی کاردن و بکاردن از کنون بالغیه خانه که
کار و زن ندانه باشد اکنون بیچ حکم الکارکه بود و زن جعلی عقبه شوارکه باقیه کاریدن جزوی بیکار و بکار زدن خبر
دشیدن و بجز این بندان شکن و بقیه کاف و کارهای دیگر و مکون این حکم ای ای و حجت و بند اسما و بند نهاده ای ای
جهنم و بقیه بیکه خست کیا د بالغیه و حکم کشید بقیه نامه را دست کاریان گرفت و دست کاریان گرفت و دست کاریان گرفت
و دشیده دالی و بقیه کار و زن را دست کاردن و بکاردن کلید زیعن که خفت که دود بالغیه جه و خوارب
و در حیثی کش کار د بالغیه نام حمله است اگر د بالغیه کاردن و دیگر در اصلها که سهت حمله ای ای و بند ای ای و ای ای
بیکل و بالغیه نار و ای میچ و جریان کاسه و کسیده شاع و باز از اب درون مکله بقیه جزوی خیزی شناس که بالغیه
ندا و بقیه ندا و دیگر خود و بالغیه و کسریم ای ای و مکیان و ماجنیس کمید که د بالکتریم کاردن عضوی بیکار ای ای
پالسوس کرم و بمحبت تکمیل کنند بالغیه نابسی کاردن و ببالغیه نیزی که د روزی جزوی دود و زدن سیاس که خفت کند
بالغیه بریدن کنند بالغیه توپیت از ای ای که دود بالغیه بزند کاردن که دیگر ای ای و بیکار ای ای کمید بالغیه نید و بند شیدن ای ای
و درون کاردن و بکاردن مکله و دود و زدن و خاضه کاردن زدن و کار از ای ای و بیکار ای ای کمید بالغیه نید و بند شیدن ای ای
کمید و بقیه بالکتریک ای ای و کلکل کس ای و بقیه نیز میگردید ای ای کمید ای ای و بیکار ای ای کمید بالغیه ای ای

پیش از کسر بکسر باقیه بزندن و بالکسر بزندن همچو بکسر بکسر بزندن همچو بکسر بزندن همچو بزندن همچو
 با لام خواهد شد که بسیاری از جمله دلکسر پس از تغییر در حرف خواهند شد و مانند آنها همچو بزندن همچو بزندن همچو
 تغییر نمایند و خود خود اینها را بخوبی از اینجا کنند و مثلاً اینها را با حفظ حرف خواهند شد و مثلاً اینها را با حفظ
 مانند تغییر نمایند و از اینها کوید با حفظ اینها را با حفظ خواهند شد که بکسر بزندن همچو بزندن همچو
 باز نشون و بکسر بزندن و کسر بزندن همچو بزندن همچو بزندن با لام خواهند شد و مثلاً اینها را با حفظ خواهند شد
 بکسر بزندن همچو
 دلکسر خواهند شد از اینها کوید با حفظ اینها را با حفظ خواهند شد و اینها را با حفظ خواهند شد
 باز کردند و باز کردند و تکرار می‌گردند و لفظ علی این ایج طایب ارم ایرو بکسر باقیه نشون و بزندن همچو
 منع وقت فرود اینها و بالکسر باقیه فرود اینها کسر باز و از جنب اینها نشون و باقیه اینها
 نشون و حرکت نشون و حرکت نشون و مثلاً اینها باز همچو بکسر باقیه نشون و بکسر باقیه نشون
 و باقیه بکسر
 بکسر بکسر بکسر بکسر بکسر بکسر بکسر بکسر بکسر بکسر بکسر بکسر بکسر بکسر بکسر بکسر بکسر بکسر
 از اینها کسر باز و باقیه اینها
 دلکسر خواهند شد و اینها را با حفظ خواهند شد و اینها را با حفظ خواهند شد و اینها را با حفظ خواهند شد
 و اینها را با حفظ خواهند شد و اینها را با حفظ خواهند شد و اینها را با حفظ خواهند شد
 و اینها را با حفظ خواهند شد و اینها را با حفظ خواهند شد و اینها را با حفظ خواهند شد

و ملطف و نیز بیدردن اسبوید و دفعه کفته اند چه سه شوئن اسپه میدزد رس بان چشم سه در زیر گرد و پر زیر گشتن
 سه زر و جاله مطیل هرب کرس کم با لفظ از تراوه و پر خود ریسیس با لفظ زیر کار و زیر شدن و بالکسیس و بالفظ و خشیده بیاگزه
 مع هاشم بینش با لفظ کوسپند خروه و همان که بینش بالکسیس با لفظ خواهشیدن و پیچ اشیدن امدادی بوزیری عجیبه
 و عطیه باختیز کرس و سخت راندن که تو اندانش بیهم حاضر و دولا علقو و دار و کر و از انداد کویند هر شش بیهم کارهای اسپر
 نخواز زنده جمل مهده مردم را وزیر نلان خورد و عیال مردم کش اواز بیست چهل کلک پیچ اواز نفع و داد اول اهانتر
 پنهانه مردمیان چاهی مع الصدر ای ایش بینه کروانک مریب ای لعیص کرزه و پیغمدین برخود مع الصدر ای ایش ای ایش
 ای ایش هم پیرون از زاندو چیز و خود ری رام که خدا با لفظ واحد مع کلک کلک با لفظ پیشت کشدن و جمل ای ایش سه
 ای ایش نویزه کردن و پر زده بیکش کلک کلک با لفظ تو شریده خار چانیدن و در انداده انداد ایشان رخخه میداردن
 بالکل از خود را انداد و سخنی و عدالت با یکدیگر در محل نظرخواهی با لفظ پیشت با لفظ و خواز ای ایش ای ایش
 مع العالی پیچ یکتی و سار و جوان کنهم پهند لفظ بالکم و حقیقت بای پرها هم در دلکم تحقیق با لفظ گلخانه با لفظ
 سه سه ایش
 آب بد ایش
 خوشی کسیده ایش
 و سخوان خعل نیز کویند کس با لفظ سبیده ایش
 دیگر سه در زدن پستان ناقرات نیز با کار و اند و بیفجی کار و هست ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
 دیگر چهار سه تر کسی که با لفظ پر خود و پیغمدین کمیچه از فضیل و منفی هستند زر زد بیان کار و میل ایش
 کردن استار و وزیری و فرقی کار دن لفظ بیکم تهیه کار فرقی هاستان کمیچه ایش ایش ایش ایش ایش

این ام که نازند اعلی و سخوان محل خود را بخوبی کاخ درجه است دست رفتن سکم بر کلید زن که باعیش بالغه بزیدن
از جزی میم عالم کاف حرف مردوف و پیشتر خبار زدنده رئیز دنیان از ده شده از پیر نصف بالغه ام هست رفتن و
در کار از بلالان بر کلید رفتن و در هاست را بس نسبت به مبدل شدن میگذرد و منعی راه رفتن و بایکشند و بالغه رئیز دنیادو
و بفتحی همین دنیان شهرویش برش و منعی علیت کرد از نبید اینقدر و لطف استور در دو کتف کن ق بایکش رسانی کرد
در کسر بسیار بینندگانی نصف بالغه کاف رسین پیش و سیفر ذات کشف بالغه بزیدن عقوب شر و بایکش ایشان
و بایکش ایشان بجود و بپرسیدن ایشان ره و میزان و بایکش باره و بایکش ایشان بجود اماده و بالغه بکسر بکسر بکسر
منج بایکش ایشان باره بجود کسوف بالغه ایشان اتفاق و ماه و بیرون ایشان و بکسر روندان و بچیل شدن و بجز
در ایشان بکسر بزید و حرف در راه کاف بینندگانه و بیرون ایشان و نصف بالغه کن ده و بایکش بکسر و بفتحی
مرسیاد بکسر بیش ایشان نفعه و بالغه و نشید بایشان بس ببید اگنند و بایش بزید کسوف بالغه نشید
کن ق بایکش ایشان نفعه و بالغه و نشید بایشان بس ببید اگنند و بایش بزید کسوف بالغه نشید
پنج و بایکش ایشان و باز ایشان و کل ایشان بزید و بایش و بفتحی حمام را و بکلید بکسر نایشان و حرق و لف و سقط ایشان
حروف هفته از کلم و فتحی بایش بیشتر چون خالد تن و حرف عدیان و کلف الامد و کلف عیان نام که بایش بیشان
کلف لغتی بایش کلف ایشان کلف بالغه تمام سوده و کل که ایشان نشید ایشان بسیاری کلف بالغه نایشان و انداد زه چیز و دره
و دره و دره کلید ره و هر چه کلید نزد و مستحب بزید از طلب و تحریت المام ایشان ال محجر کلف خا و بایکش بکسر
بجیزی مکلف بالغه حملیه شیوه ایشان بجیزی و بفتحی بایش بیشتر رویی بعین نکد صیان سیان و سخن که بایش خواه و سخن
و سیانی رویی کاف نصف بالغه فراز ایشان چیز و نکله ایشان و باز ایشان و کل ایشان و بایش خواه و سخن
از نیم و خست و بایکش بکسر بیشان در ایشان و ایشان

آنچه بحیثیتی باقی نماند از تو پر خشیده بپرسی و جای خود را طلبی رست چهارمین کسر کرد و داشت و سیخ سازند و با عروضه فتن
 ظرف آنچه که دران چیزی نکند از تقویتی سرافی بالکر و لقب این سه کوکوکه فاروق رحمی اسمه عنده اور بدان لقب بر رونق ملکه
 آنچه بحیثیتی باقی نماند از تو پر خشیده بپرسی و جای خود را طلبی رست چهارمین کسر کرد و با عروضه فتن
 بمناسبت ملکه علی و لطف خوار و بناده لافیج چهل منع اتفاق کرد و لقب این سه کوکوکه این سه کسر که میگویند
 بمناسبت ملکه علی و لطف خوار و بناده لافیج چهل منع اتفاق کرد و با عروضه فتن
 از نارک نیز درفت که دیز اسح الدائل کویند که علیکه این تکمیل مرکب کمیل باقیت بند بطری و بند
 و بند کرد و محبی که در این و لفتخانی پرستیز کوتاه کمال باقیت و قدر دیده اند که حدائق پاشد فعل
 باقیت و قدر دیده اند که محبی که در این و لفتخانی پرستیز کوتاه کمال باقیت و قدر دیده اند که حدائق
 کوئن اسلام حبیب کیانی بالکس کوئی جویی که نداشت بدایان اینست و بینهای از نکشیل تیغه کیانی نکشیل بالکس بده و حس
 چیز و اینکه پستور نتواند نسبت و تکلیم کرد و دران شریعت نکز و دران توان اینکه نتواند و باقیت همین روزه
 رضه اشون و لفتخانی همین کمال نیز من و کامن الکه و دیم المکوم تفیل اینست و غیره اینکه کاری بجزد کمال باقیت
 و اندیجه که از خوبی از راز و عذر از مخلول بحیثیتی و عیشه و اینکه اوران بند و نفر نموده اند و نهاده اند
 کمال باقیت مانند که و خیز که این کمال بالکس کشیده اشتری و زبان و خیز و اند که این کمال چیز کشیده از زبان و خیز و اند
 و خیز این کمال باقیت تمام ننمایند کمال جزوی این کمال باقیت مردمی دیال و کمک این کمال میاده کمال
 کمال است و میان درست و لفتخانی پرستور و بقدیم از نیزی کیمیل پیغام دن و بجا این کمال باقیت و قدر دیده بندیه
 سخوه است احتی اینکه هزار بیهوده کیمیل بحیثیتی و قدر دیده اینکه از خیز صفت در کار را در حیم کتم باقیت بندیه شدن
 و درز بخشدیدن و لفتخانی پرستور که بدایان خفایب کشیده اینکه این کمال باقیت کوئی در ناکارده و نافر کرد وقت بر تر
 پانک کشیده کنم باقیت باند رشتن از خارجی و لفتخانی پرستور کشیده اینکه این کمال باقیت کنم باقیت کنم

غذیه خودن کرده و خسته جراحتی و مردی و عذری بزرگوار و رانی بکشند و
شدن از یک بخشنده و جوانه زدن که حمله کارم باشد هم و بالکس معجم و لقب ایوبید اند که در وقت
سطل آن مذهبی اختیار عکو و وزیر علمی چیزی اخذ خود و طبقه کارا میر بدان مشهود است و بالتفتح و تفسیر
بیماری کارم بالتفتح بدان شکل و مخفیت کوتاه کهان و سلیمانی این کهتوانی به بنی و دکشتان از زوم بالتفتح نام
که در از شش شنده بکشند از پیر کلم بالتفتح بابت مایه دن و پاک کردن چیزی که نداشتم بالتفتح بیانی
و مخفیت نفصال نظر بالتفتح خشم فروخوردن لطفی خشم فروخورند و خشم فروخورده شده نظرم بالضم خوش
واز شخوار بازالت دن اسقراطی حشم فروخورند و لقب امام موسی بن جعفر است کلم بالتفتح بوزیر شد
بدن و سرطانی و بوسه درن کلم بالتفتح خسته کاردن و بالتفتح حکم کارم خسته بیچ کلم کلام کلم خسته خسته
لطفی کلم و کلام با کلم خسته ملکیم برگزانت روی و روح ره کلم یعنی خبر پاک و جراحته کهند و کم بالتفتح
جند و بدب و بالهم شکو و بالهم و شدیدیم این بیان کلم هم و بالکس خود و شکو و بالتفتح تقدیم چیزی و دستیان
کاردن جام و دهن شتر بختن شکنده و بعده کلم بالتفتح کرد اند امام کوم بالتفتح بجهت ایوب و جران برادران
و بالهم خدار برگزانت کلم بالتفتح بیچ شکنده و زبان کند و راپ اند کلم کلام کلام و ماجهیان کلم
لکن بالتفتح دیگری سبب نو و دوم با اهنجیز دن و دو ختن دسب در دلو و در زونت دن و دارکشتن
از چیزی و نابیند اکاردن چیزی او فرمیدن لکن بالهم بیچ شتر و بالهم و از دیویا ایشیان کلم بالتفتح
چسبید از شریان که ده در بور شش و مخفیتی چیز و در در کنکی خانه کاردن بالکس نایان کشان در ده درجی و خود
در خود نند کاردن بیچ و ده علاج چیزی کاران بالکس باید و میخ نکته اند جنگی صفتی بسته دید و بالهم شرکت
چنان شو و بزرگ تکبیر ایاف ر بالتفتح و شدیدیز احمد الیت بالصفهان و فرید الیت شدیک تبت و حضی سید

سرداران بفتحتیں فریدیات لعلی رسیل کیکڑ مطلقاً و مهلاً اور کوئی غیر کیا کہ اس صورتیں کوئی مذکور نہ رکھے
 خواستہ و کسر اور کار دار بالکسر صحیح پڑنے احسن صرف و جوان و بفتحتیں جو مردہ لغزان بفتحتیں سمجھی کروں مگوں بالآخر
 بندار شدن و بفتحتیں فکر کرایتیں حزد بینا ز دارد و بفتحتیں و تشدید میم زیرہ کامیں بیناں لکھن شرید کے بیناں در کار
 و جوان اکٹھن بالکسر قرنڈ بینا ز پشتر اکٹھن و دکھنے صحیح و بالفعن پیشیدن بیناں در تحقیق جو سراکار کی اخراج دار و دوڑ
 از عاہدی رومی یکی را کافر از الموقول و دیگر را کافر از الموقول کو مذکور دن ایسا بند کر بارہ و بند و بفتحتیں کیز کری
 تیز فرم نہ پاش کو فان بالعلم بناه و نام شکار کو فر کون بفتحتیں بودن و سستہ شدن و بفتحتیں کیز کون فل کری کہاں
 بالکسر کنہ بفتحتیں صحیح و نام رو قیدیات کیں بفتحتیں کو نہت اسرا دن اسلام زان کیکڑ ان بفتحتیں حزد کار دن و اما
 بفتحتیں کیکڑ بالکسر صحیح کائیں و سکع الکیکن کیتہ بندی عالم طبیعی و مفہم اپنیشیدن احوال حسرو والیں میں تیکر
 باندہ صح او اکبر بفتحتیں بند کو زرہ ریختی و سردار دن عیادن ایسا بند و بفتحتیں خود خشکاک و در بر
 و مثل ان و در خاکستر پیشیدن اتش کیز ملکیتی سکھن فتحتی و کیتہ کرد کیا لامع ایسا کرہ بفتحتی ریختی و سختی
 و بفتحتیں تا خداش و ناملا ملکی کے فتحتیں کو مردہ اور زاد شدن کنہ بفتحتی بین جرسی و وقت کا درج ایسا کاری
 جمال و مدارال صحیح در ختنہ خاکستر کہ اسراکار کو مذکور دند بندی کی پاکی و بند و بفتحتی کو مذکور دند کو
 بیڑای حدادم و جددی حدادم تراں بینا راماغ عادہ ایں مرضی است و ایں ایضا بسرا ایسا بند کو مذکور دند کو
 اکر و بفتحتی زن بیڑا و تخفیف ایں روح سہ فرنڈ تقویب بر کسے بافتحتی عفت کو مکبہ فیض ایسا اسنمل کو مذکور ایسی
 ایکانیں فروشن رکسی نام خصیت فارسی خوش شہر کو اکنکھی می پیشید کافی ریشید و خیل کیتند و مکی
 حلال و در بر کاری دیاع کشیدہ کی بفتحتی و تشدید باداع دیاع دیاع کر دن و کر دن تو بیکریں بین
 حی اللہ ایف بی بالکسر فله و ان ایشیت کم معدید زر ایل بچ جیوان و مذکور دھلی بفتحتی پوری خوش

ز جا شرقيه و لقا يكسر و مدين و رسيدان و كماندار گرون دو کار با فهم هر دو ملل هر وايد هر ز جهش بيشه روئه
بناموزان فرموده ايت خود را زيند و تقدير نداشت هر زاسه هچشمک كوشند لادوي تحفه و زم سپهنه علیه السلام
معه البلاعه نسلوب کنده هر کس بر درفت زن هيچ بجود از زاغه شجاعه کن و زندگان با فهم خاصه هر چهار جهه با فهم و
حال شدن و تنه و دخت خالص هر چهري و مفرم دام و حجاز بورباقعه و عقوله حل الباس باعه و با فهم هر از زندگان و
شمسيه هر موافق از زگون را تعذیت و بالکسر حدي كه ملزم که از پند لبسیع قبل سبب بفتحه حمل و دو مال زير کنم و آن
که برس هر شنک سبته پنهان و دکر کش سبینه هند و هر فهم سینه که مبذولان پنهان و درسته تک و رسار از زير کش و لتوه
استواره برجابون و حسیدن لله است بر جا و استواره هر چشمکه طبع با فهمه بانک و فوید و راه فران و زن
لله بحی و زوب بالفهنه بت شدن و ایستادن و چسبیدن بجزی للذرب لذرم و نهایت هر چشمکه سب با فهمه زدن
و فرام از دون و حسیدن بجزی و رسیدن عسل لصعب استواره شدن شغیر در بدم حب نکنتران انشیه هر چشمکه سب
بر سخوان از لطفان و بالکسر تکي جاي كوه و دنگ هر چهري نهد هص به با فهمه رخان اب هم و فهمه لله و کس عین بازی زدن
لله بحی بازی کشتهه هعاب با فهمه اب هم و اب غذیه که از زداره و هر چشمکه هر برايد مثل هعاب هر زوقه هاو فیض
عل و هدفه اشتر مانند را فکه در زنده که برايد امنیه لغوب با فهم و فیض همچو ما زندگان و بخوبی شدن اعیت با فهمه
بغ و از دون و بالکسر کاف کوه و در ره نهاده که در میان رکوهه بشد همایه با فهمه نهاده زدن اشیه و
از و خفن اشیه سع التهی بجهه با فهمه هر مصل شدن بسیه نهاده هر چهار ایت وزن عاده هر چهه با فهمه داشت و هر چهه
گروه گزقیه که هات سبته بالکسر خشت شود که بسند بشریه سیهه بالکسر هر چند و هر چهه شد و هر چهه زدن و هر چهه
سکه سیهه لست با فهمه و اندیمه تکه که از زنده ایت و استواره اینهن فیچیه و ایسته اینه بآمد هر چند زدن و هنده
کوشت که از زنده ایان هجا هجته بسته هر دن طیخه بفتحه هر دو ملل هنچه هر دهیم که از نیمی هجته هنده هر زنده هجته با فهم

همن پرسنلیت زموجی خدم است همی پرسنلیت بالفعه باز و دانیدن و باز در شدن و مایل سپرمه ای ازدی و هر دو حفظ است
کویند و نهادن کارون دست بخوبی است اگر در وقت ارزی چیزی کویند و بفراس ارزی کاشنی است لیف و اتفاق پس از این قدر
بر جزی پیشنهادی لیف بالکسریت صد عذران که در رواهه اندیشید و بعدها دست کارون داشت
درین کشیده لوث بالفعه دست بر پیشنهادی و اعوده کارون و قدران و قدران و تبا کارهای دشمن و کرد غصه و عقیقی است
بالفعه از نهادن و پیشنهاد زیان بیرون اوردان کارهای شنی و مانندی بنت بالفعه نیز در زندگی و عکس است
مسنی پیشنهادی و بالکسریت انبهه مسح ^{بی} بیج ستره کارون پیج بالفعه و شدید جمیع ارزی کارون و کشت در میان پیج
و هیز کارون و با بهم آب بین بوز رفتاری موضع دیگر خوشی ملکه بالفعه ایلکزیان اود رخن در میان و خوشی در میان پیج
مشهور که بود و در عالم زیع مثل از نهادن این مان سخا مشهور است که از ای طبقه ای خلفی عجایبی بود و عالم از
سیلی کویند پیج بالفعه است زندگان شنیدن زیان و در چیزی ایشان چو سپیان که در جزاں و در عذر کارون و جا
نهاده هر چند کشیدن زیان بالفعه چو سپیان و بالفعه کشیده جزی پیشنهادی و جزاں پیج خشیدن جزی
دال و کسر ایندیان و بدها درون پیج چونه دان خود رون لام بالفعه چیزی اندک که خود راه خود لیمیتی شفیقی کی کارون
حیله اندن و پرسنلیدن میخواهیم بقیه بقیه ایشان را کشیده باشیم و بزیان زدن
چیزی بالفعه کو ختن کارهای ایشان و کویند نیز زدن لفچ بالفعه و شدید نیز از بکارهای چون بازیخانی که زندگی
قیچی نهادن و پیشنهاد زدن و پیشنهاد لفچ لامی ایشان و ایشان خود راه خود لیمیتی شفیقی کی کارون و
یسه، که کذنسته پیشنهاد و بعد از آن بیرون کویند لفچ پیج نکریم و دو بیان پیشنهاد مراجعت ایشانها بچ لامی ایشان
کشیده ای و بدهمیتی جمع مدقوق است ای و مایل فهم هر ایمان زین و سخان و مایل فهم نه ایشان و هر چیزی ای
و چیزی خشن و دو بیان و زنیک کارهای ایندیان مطردهم را کذنسته اندن و خشنیدن و برق و بسیر اندن است و در جزاں

لطف بفتح بر و داده زبان و مفع نکلا که لطف منع نکلا و اما زان مف بفتح باکه که عن حبسه بالین ماق
چنند نکه لطف بفتح سپید و فتح سپید و سپید ندان و سپید سپید لطف سپید و سپید لطف بفتح حسنه سپید
بر و ات و چسب نبین و شکر و زن و صعل و دادن سیاه و جوان مفع الکاف لکه بافتح اینست و که را مخفف
دیهم و آنچه سبت باکه می و هزاران لکه در اور دون چنی در جزی و چسبیدن یعنی لکه بافتح وقت عکس زدن
و کوچکن و جز بست سخ که بان بودت را نکشند و بالکسر صبح و اتفاق میان دو کسر چندر که بان و کسر چنی و مانندان چنی
لوک بافتح خی بلدن مع اللهم لعل بفتحتی و اشیده لدایم صیده دیدی انت بچه مرغی است که از کارهان کو نجد
له جرم ناصیه لدم بافتح سکون همه تیرا بسته دن و چشم او علن جراحت رز به و لام واحد بخلاف بتر خون و اند
وابفتح اس و چندر ندان و بالکسر صبح و اتفاق میان دو کسر و بابل همه و براوه لیعنی کسر بخلل بوکام بافتح و مکروه
بر طی راست کرد که تیر بفتح سیزده دن لکم بافتح بوسه و دادن و دخان بند و بمان نهادن و که فتح خیز است
و نکت و خون آسوده کارون نکشند که خود را لکم بکسر دهند و دادر و بان بند و زان و لام بافتح چندر که بکسر دهند
بلکه هر بکسر و بکسر زان بوقت حرف نیزه لکم بافتح کشت محظی اباران لکم و لکم و دخان بافتح چیز و کوکت خود زان
و کوکت از کاخون باز زدن و ارزومن کوکت ندان و همین را بکسر و چشم و جوان که دن و کوکت و ده بفتح و که جان و نو مکروه
لکم کوکت خوار نکته و خدار نکوکت لکم بافتح و اشیده کوکت و دوشی لکم کوکت و کوکت که بفتح کوکت
ازین و بایم نوعی از وابه لدم بافتح اوزان نکه جوان امریزیان افتاد و باره زدن جام و موزه لدم جایز
لدم باره زند و لدم بفتحی بچ لدم بفتحی مخوان و خوبن ان لزم بفتحی لدم بودن بی شکفت خودن چیز
که لزم بافتح بودند بجزی لزام بالکسر لذم بودن بجزی و بافتح و کسر میخ نهان که لذم پندر کش لذم
حبسه بند بجهنی لعلم بافتح بی بزدن لخدم بالکسر بکل بی طب پندر لکم بافتح اسب سپید و و اندکه بجهن روای

لکه

سبیله پند و الکسر برونا در مردمه پند و شتر چهار سیم و بدینه پند در سبیله از زده است که با قویانه (تفصیل)
 باقی نگذشت از شرود بالسر وی تبدیل فهم باقیه خود را دن کشیده بخوبی که متعین است تبدیل فهم باقیه و گذاشته باشد
 می‌داند از اینه لکم باقیه تخت زدن لکم باقیه نام که در این می‌گذرد این می‌گذرد لکم باقیه و گذاشته کشون می‌گردندی و
 وقوعیه همچنان خواهد بود اینه تخته از دن و شکر اور دن و اصلاده خود دن و عرب اور دلم اس اس غشمه کشند حقیقت
 پر اندی او و اخیر دن بخش خود و بخش خود از دن و باران خود و گذه صیغه دن نم فیضه ترس و وزد بخی میکن و گذنه صیغه
 و اندی از حیران نم باقیه نگوییدن و سر زنگ دن اینه باقیه خود و خود دن نم سخته دام نگذارد بر این دام استخواه اندی
 در موشیج از نزدیکی ملامت کشند و مع النون لین باقیه خود را نیدن و در جن صیغه و اندی حقیق و الکسر
 خسته خام لبند و احمد و بعیضی شیر این بحی و در در دن از زبان شتر زن کشند سرین فقره و باقیه و لسر
 کیته و احمد جول کلم لسان باقیه نام که مروف نزدیکی محل عمل اینه پرورد و شده البس شیر خود را نیدن و
 خدا و نگذیر بیان باقیه صیغه و این سیمه و باقیه کندر و و بانک شیر خود دن عرب کویده اخواه میکن آینه و الایقی
 پلیس ام و علیه این دشمنی و شدید بغضنه است بیرون باقیه شیر خود اینه باقیه الکسر بحی و اینه المعنی و الایقی
 بچود از اینه لدر آنده بخوبی اینه کران رفاقت باقیه ناقم کران رفت رجیس باقیه و نیزه حیم فقره و باقیه که
 چیم بر کشند نه اینه لحن باقیه خود کردن در اعواب داده از کار داند این و اوزن لسان طویل بحی و خود زنگ خود اینه قران
 جوان و چک کردن و خطا کردن در سخن لفظی جزی و خوان اراده کردن بعیضی زیر کی خود زنگ دن لحن باقیه کشند
 لدان باقیه رضم دال نیزه زرم و هر چه زرم پند و بخی زرم از ده خند بخرا مده لدان باقیه سخن عینی و لفظی کشند
 این قرم پرسی بحی و بحیه این و بخی کردن در بر کاری این زبان و خون بمعنی بمعنی بخی و لفظی کشند
 و این صدق نتا کنیک است دل ان العص فی برادر خشت اهر رفیع ارسی زنان لفظی و میند و این المعنی و این المعنی

بلی باقلم فردیده چشم در دیابا از درد پای خود رف براب محیاذن میرزه زرگانی شنید و دعی مردینه است نمود که لدیهی خانل خوند و باید این
که بافعه و قشد پریده که در خاندن و پیچه بر تیاره چیزی که در داده دین زبانه در کووا چه وغیره از دعا نهست که دین در دام و دم چند نهاده
در دیجان قایدین و دو دیگر از اینها پس کرد که درون با الحکم مع الملف ما وحی جای پیشنه مسر کرد و دی بالاقم بافعه
و کارهه شده و رس نیده استه ه عاد آسبیده بعی ما بهزه نهست و حجه جزت و اخچه سبق خوارشیده
منی کمی و هر وقت منزی بافعه جای اسلام و قرار منعنی بافعه دود و قشد دینه مفتوح دو ناکرد و شده
منی باقلم فردیده نیزه استه مثل مجری باقلم روان درون و دوان کرد و شده و بافعه جای روان نیدن چیز
باقلم و قشد پریده باره باره کرد و شده محلی باقلم و قشد پریده دلم از نکه راور داشت که در و شده محیی بافعه ره
و بافعه جای اند در جایی رسانی شن و دو دیگر انت و جزان محشی اخچه برین ره و چیزی نوشته نزد بایار خدمه
محکی باقلم و قشد پریده دلم زینهت و داده شده و صفت کرد و شده مخبره بین کرد و شده محلی ره کرد و شده
و خلی کرد و جانده مداد و محاب و موس باقلم عدیت کردن و صلح و از شنی خوردن و در خدام نه کرد و شده
آفت ده و در عربه تیه استه استه مدعا باقلم و قشد پریده دخوی کرد و شده و از دشنه شده دهد
باقلم نه غاست و نه است و باقلم کارهه بعی مدعا باقلم مدری بالاشترخه و کوهنده دیده دن ش نه
که ۴ زر این نمیز زند مدری بالاس حریج پریده بین خرسن چو و کند پاگشته مذاکه بالکسر زن و در بیکنه
بعی که درون و نهند لذ شتن این نه مدار بالاس حجدان و کشیده کردن مراعی بافعه چیز درون و جرا کاهه
کیمه نمیز مرخی بافعه بیچاره بعی مری باقلم و هزه ده اخیزرو زدن دم خسر مسد که دلخیل پیش
دان محکی طامه است کو از انده مری باقلم نهست کردن و نهسته و جای نهست کردن
مری باقلم و قشد پریده از دشنه و قریب است کرد و شده مرتفع پسیدهه مزا دیا افز و نهیه مسر بافعه

من و باقیت م مفهود باقیت روان نشد ن معلم یا نشان ساری منعی باقیت تقدیر و نشانه و این
از نقطه قصیده خود منعی باکسر حربی آب که نزد ملیندی فراید و در ده میانی باقیت منزل و مقام و جای
معنیست مردم معلی باقیم و نشاند ملیند روان نشانه شده ممکن پشتیده شده و خود رکرده نشانه
پشتیدی که بسیروی آن رکرده شد و خوازنده نشانه مفهومی تلقی خواهد و خواسته نشانه مکانی باقیم صور
و خزان مکله ده بر وزن معلم خرد دریا و نهر رحمی ملود بالکسر بر ملکه باقیتیں و مدیره محاجه اولیا
و پس مدیره کرد و مردم و از افت و بزرگ و خلق و خوی ملکی و باقیت و ملکی و باقیت بنده کاه ملکی
باقیم جای رسیدن در جزیل ملکی از احتمله نشانه منعی باقیم خرد ملکه منادی خوازنده مندانه باقیت
مرکسی سیمه منعی باکسر حضرتی در مکه و باقیم امید و ایج منیست و باقیت تقدیر روان خوازنده و خوار
و منزه دروزان و سخندر مقرر است میخ نهادن تبری اید و میرین تقدیر مخفف نهادن است موسی استه
ذنام پیغمبرت مومن باقیم دار و ایست مروف ملکی باقیت از ادانته و از اکرده نشانه و سزاوار و سزاوار
و پیغم دار و داشت و هبید و هم عهد مومنی باقیم و تقدیر نیک جام منابع تقدیر کرده معلقی باقیم به
کرده نشانه و بالکسر انجی بر و هدیه نهاد و نزد کس برند چون طیبو و مانند از مهد او بالکسر برند میخواهند
که دره نشانه و بیدار کرده ملکه باقیت خوان و حشنه و بدلر با جمع مده و میخادند خه زه در راحی عیی که در قاع
و کاسه پیدا میخود صبح الیسا و ماید بیدزه حادی باز نشان مارب بیدزه و حاصبها متاب باقیت باز نشان و جای
باز نشان خالب علیها و زبونیها منابع باقیم باز نشان داد منقب باقیم انجی میان جزیره امور از نشان
لشانه نشانه و بیرون و نشانه حیب حواب و پند و محب باقیم حواب و اد نشانه بحرب باقیم و نشانه برای مکاره از نشان
و باقیت راز رکرده نشانه محکمکی را غیر نزدیک در در و نشانه محکم باکسر بالکسر خانه و صدر مجلس و مطاف در روای

ملکه

ابراف تهدیه مخفب بالسر جمل من و در و کر بان خدم و علف در تند نسبت بافعه راه و جای دقتن و
 و بافعه طله و طله اندورده شده بافعه وقت بدروال متفق زراند و دره کرد و شده مrob بافعه فران
 و فرانی سل و جای فران مrob اینجا بان اوار شدن و راکب بچ و همچنین مrob مزراب بالکسر بادان و خدا
 مrob طوب رطوبت ناسک و چزیره را قب بافعه و کسر و حش و از شده و ترسنده سحت بافعه آن بیرون
 و درست و داشته شده سنجاب جواب داده اند و استطاب پاک آنده و خوش شده مکرب آب روان کرد
 بر روی زین مدلوب را بوده شد و مشیب بافعه پر شدن و سفید شدن موی مrob اث میدن و جای تهدیه
 شدیب بچ متروب اث میده شده مسوب باخته شده مهدیب کارایی ناخوش و خدا و خوش میب
 و مهواب شده مهجب بافعه محبت مصعب بافعه و فیع عین شتر کشون و نام و دست مصعب بافعه و فیع
 شده جایه که نقش صلبی و رشته پند مکوب همه ارد و شده مهرب بافعه زدن و رقتن و جای زدن و
 پیده رشته مدلوب بافعه و سر ایفت طور رازند و مطیب بافعه و تشدید یا کمکور بی خوش شدن و
 پاک و خوش کند چزی و فیع باک و خوش بکرد و شده محب بافعه و کسر جم خوش شده و در عجب و خود
 اند از شده مرب بافعه و کسر بایان اند و اعواب و هند و خوش بونده و فیع را اعواب داده شده و رش
 و بافعه و فیع و شدید را و هفتی معید اورده شده مهدیب بافعه کندیده عذاب کند و فیع
 خدا عذاب کرده شده مصعب بافعه و لذت بد تاف مکور از بی انده مسبت بافعه غایب شدن و فیع بیه و دیلم
 شین و تشدید یا غایب کرد و شده مرب بافعه و کسر راجی فور رفتن اقدیب و جزا نشیب پر کند
 شه قبب هزه و راه بنا که تک کرده سباب ایستادن بی که و جای ایستادن مکتب بافعه و کرف دوست ایک
 و هشیزین باز و کنف زین هیچهاز پر منع میدار از فرادم منکب بچ منصب بافعه مرتبه و قدم واصل شدید

من در بحال رسمخواهی رسانیده من در بحال رسمخواهی و از شنیده و حوصلت نسبت داده شده من شب با فرم پاره زندگانی
من در بحال رسمخواهی رسمخواهی و مخفی جمیع بزم زندگانه من قلب با فرم و سردم و اکثر زندگانه و بنفع نداشتم
جای و آزادی دین و و آزادی دین
مرحجب با فرم و کچیم و اجنبی شنیده و بنفع جمیع و اجنبی شنیده و مرا طبیع با فرم پاره زندگانی را می خواهد من شب
با فرم و اتفاق مرد سخن کرد حرف و سهم زمزمه بر دو مردم از نظر زندگانه محب با اتفاق و شنیده با جای و نزدیک
من شب با فرم و اتفاق دو دال سخن شد با کرد ره شنیده و یک دال پا شنیده من شب با اتفاق کریخان و جای و نزدیک
با فرم و اتفاق دو دال شنیده من شب با کل شنیده و دان مع الله و من المصالحة و درین فعل
جهنه کنده لغات مصدر مفعول و مفعول و مفعول و مفعول از هم جدا کرد و دو دل قسم حرف سپنی از تابعیت زدن
کرد و شنیده ا میدرات با کسی هر رض کردن مرا خاتم با کسی هر ادری کردن میدلات با کسی اندیزیم زدن
از جزی ا میدلات نازیدن ترجیزی محاره با کسی رفاقت و با کسی جزی و ارادن محاره با درشن خداون
محاره با پریام و اتفاق شدن محاباه فروکند از دن و با پیغام رض کردن و خیشش محانته رستن دن
و از جزی پیهز کردن محاباه حقیقت کردن مدارا راشت و مدارا کردن مرا عاهه یا هم حوز کردن و خیشش
و کل شنیده ا میدلات و میکنند خیشش نکریم یعنی هم با کل شنیده رفاقت و با پیز کر که زنا کردن وزنا کردن
با کسی مساواه پیر کردن و برای اهل مهد معاشره با کسی درسته و اخلاصه داشت مهدیه بجزی همانند شدن
و شبیه بودن بجزی معاواه با کل شنیده کردن و بجزی پیغام کردن محاره جزوی با کسی خداون و خدا کر که
کردن معاالله کران خذیل و دو تیرند افضل مقدسه و مصلحته و مصلحته رفع شنیدن غصه
با درشن خداون ملاقیت همکنی برای اهل و بجزی رسیدن محاره با کسی اکا و دین و حضرت و عدو اهله

والبجزی کردن

و پیشتر کردن حاشیه باکس فناق مواسمه پارکی کردن مواد غذایی و فاکردن مواد آنده باکس درست و درستشو و
و پیش برخیزیدن مهاجمات پدیده راه بچوک مردن ب محاذیه باکس پیده جزیره اکنیدن و باکس پیده زنده
کردن و پر کشیدن چجز مجانبیدز چجزی دور شدن مجاور به سه راه چاب خادن مجاور به باکس حمل و حمل
کردن معاونیه باکس شمار کردن مخاطب باکس سخن و حقیقت کردن مداعنیه باکس پیازی کردن و ملایم
عند من رسیده باکس پیزه را ب خود کردن مصادر جهت و مفهور به باکس تزوییکی کردن و تزوییکی کردن یعنی
شمیزیدن و موالیده این براحتی تیرت کردن قاعده ای نیز است پسند مطلب یعنی باکس خوش طبعی و
کردن معادنیه باکس عتاب کردن معادنیه باکس عقوبات کردن و در بند این و غیره هستند معاونیه
باکس خوش شنیدن مفهوده غلب جیش برگش مفهوده پهنه نام نوشتن و تیره لاجمال او و افراد حقیقت
نماینده باکس خوشی داشتن و پیده کردن معاونیه و پیشیده پیده کردن مواد غذایی باکس خوشی و جذب اینکه
کردن نماید به بجا ای پیده کردن این مواد نمایه باکس جیش براحتی خزان مواد غذایی و
موالیه و مواد غذایی داریم بر هاری ایشان مخاکیه ایستادن مخاکیه چجزی خواندن و ایشانه سخن یعنی
ساخته خالص برداشیدن ای مخدوده حدیث ایفت و حمله و این کار روز خشنیده را ب محاذیه در مالیه
محاذیه بیم ایختن مزاومه چجز را بچوکی حفظ قرین کردن مراوده کاره براین باکوهه بیل
ایشان و کاره ایشانه رواهه ای کار کردن مرآجده بسود بدبخت بمع کردن مسخه زن کردن مسخ
باکس ایشان کاره ایشانه ایختن و فروکنیده ایشان کاره ایشانه ایختن از طرف ایشان ایشان ایشان
غیر ایشان مصادر دست پیده کردن معاونیه ایشت ایشان معاونه باکس سخن پیده ایشان مفهوده چجزی
اغافر کردن و پیده کردن در باز ایشان و پیده کردن و حکم ایشان معاونیه باکس رو برو جذب ایشان

دکش برس دادن و میاسنگار و میامشدن معاده با چیزی که اشتباه و با لک رخشنخ کردن و دشتمان
من کل لفظ کردن میابد و از رفعه اشتباه و لکه را در کردن میبیند با این فعل کار را در کردن و کارشتن بر کردن
محاسن و با لکه در کردن می نمایند لفظ اشتباه میان تاقیه های نزهت میدهند و میدانند با کل حرجی خود
مطرده با کل حمله در کردن میابند باز کشتن معاده با کلیه از مصادر بودن معاده و میابند با عذر
و میس نی کردن می نمایند با کل شترنگ کردن و با کلیه پاره ای کردن و جلد این کار کردن مکاره برخی چیزی کشیدن ننمایند
کلیه اشتباه دادن و با کل شترخواندن میابند با کلیه دعوه کردن ذمده و فده در پی مردم بهای اشتباه
میابند با کل حمله کردن و دشمنی اتفاق کردن میابند شناخته نهایت رموزه با این شورت کردن میابند
پیش از نهایت و در پیش از نهایت میاسنگاره چیز کردن و بخوبی اینکار کشیدن میباشد و اینکار
کردن میبیند با کل روی و جذب کردن و با کل شترنگ اتفاق کردن و باز بین چیزی خواندن و دشتمان
و بیندشترنگ لفظ می ورته عسیکی کردن و در سجدت می ورتدن وزنها روانگی دادن میابد
کلیه در حمله کردن میخاطره در حمله اند اشتباه کلیه را با کل رخونه کردن در چیزی مخاطره این شترنگ و نهایت
در میان و جای و بینهای اشتباه دشتمان در موضعی مسافه سفر کردن می مرد با رایف زن لفظ می ترمه چیزی
پیش اشتباه می هر و با کل پیدا را بودن و میدانی هن چهاره با کل خلاف کردن می ترمه و بجهه
چیزی دادن هن و ره با کل اتفاق اشتباه کردن و مصلحت بخودن می عوره با کلیه حمله پیدا و با عذر
شترخواندن و با عذر چیزی راضم کردن در شترخواندن و مصالحه لفظ می ترمه در کارهای صبر کردن و با کل
مسار رضم کردن در کارهای صبر مصلحت را و این حجم اشتباه دشتمان و باز رخونه مصلحته با کل شترنگ کردن زیرین
کردن بازین کردن مصالحه باز کردن مصلحت هر ره با کل هم نسبت بودن و دوچار مردم بگشتند

و باز از ظهار کردن پنهان زن رفاقت داشت تا محظوظ بودن ملائمه کست که مبنی بردن ملائمه مبارز
 در و دشنه شریف بوده است من نسخه باکه نزد کاهن از دن محاقره پیدا شده بجز دن و پیرانه و مقدمه کاهن
 کردن و مسلم از دن جزیره و باکه نزد حاکم رفاقت بایان اظهار رفاقت و بزرگی هیچ جست معنی داده تراو کردن
 افق را می دادند در حضرة الکبیره معاشره باکس رفاقت از شش کردن در بزرگی و پیش معاشره باکس معاشره
 کردن به بسیاری و عجیب کردن برای بسیار مناظره با هم نمایندین در جزیره و بایم جست کردن در جزیره و نظر
 اور دن جزیره منافره باکه نزد حاکم رفاقت بایان اینات بپر کاهن و حبیب شناکه کمالی صادر خواهد کردن در زیر
 و کارز از کردن مهارت شده چنانچه روز و راشتن و مکر و روز و راشتن و پیکر و زیاد و در روز روزه نشودن اول
 پیکر از خود پیکر زیادن اشتزد و دفت اشتزت و مید از این فیض از خود پیکر پیکر زیادن نهادن مهار آزاده و زیر
 کردن و بیاری دادن معاشره باکیس از رفاقت کریم البری حبیب بردن مهار حجره در کس خدا ندان و از
 خود و در ندان و از مکمل معطر عجینه طیبه رفاقت فیض از خود باکس بایان جنگ رفاقت و باکس خود پیکر در زاره
 می دوزه از مکمل پیکر اشتزت می دوزه بهم در اینچنان مسجد جزء کار خود مکبس و الکد اشتزت و پیش کردن
 در که از دن اشتزت و رفاقت کریم جنگ و مکری دن و زرسد مهاره و دست حبیب داشتن و بجزی از خود
 س مهاره باکس اس رفاقت می خاسته با اینچنان می خاسته شنیده بکیس بردن در انتقام و صورت مختلط
 از کس بجزی از بودن عدارت کاری اس و غمیم رفاقت مقد کیم باکس قیاس بردن معاشره با اینچنان
 صادر خواهد کردن ملائمه باطن کس داشتن و باعده بکشیده و داشتن و بیماری در رفاقت ملائمه جای
 کردن و بخدمت پیکر پیکر می کاهن کوه اشدن و از کاری سرخ بردن و در حاشیه کردن معاشره
 باکس در جزیری مکسر کردن مهارت کس را خود بردن در جزیری و باکس معاشره بردن در رفاقت

مش خا داش و مخ اش د مخ اش د مخ اش خا شیدن د مخ اش بع نه باز در شدن از جزی هم امد دست
من اش با کس در در دار از رفاقت در جزی د مر حسب می خلاصه با این دسته با کس و با خلاصه داشتن حق هر کس
با کس در پیش مخ اش با کس برای کردن و از جزی بر کردیدن شنا همراه با کس تجربه خاستن منافق
سخن برای شکاندن و رفع آن کردن طبقاً مخ اش با کس می خاتم هر الایچی هر سو و گذرا کاه دشمن جسم مشدت و جای خود
با اقتدار است دن و از پیش تی در راه خدا استی ای برای چنان دلوقت متعالی صابر و او را اطمینان لطف کرده عالم
از رفاقت خداجی فخر نمی کند از تی و نیکیان بودند چیزی را وعیت نداشت عار و رفاقت تبزیده ملطف کنند و جذب نشوند
بع میادی می خواهند می این می باشند خرد و فروخت کردن و بعد وسیق رفتی متابعه پیش روی کردن و پیاپی
کاری کردن و حکم کردن کاری می خواهند که در زمان و ایامی که در زمان و ایامی دن خانه طلاق
دان زن را در حق بدم و زن به چند ملطف باز در شدن و با کس در در دار از شیدن کار برای اوضاع الوقت کردن می کند
با کس برای چیزی که دن مرا چیزی باز نشدن وزن ایامی ای اور دن بعد از نسل طلاق داده بسند و را او باشی که در این
مرا صفر قریب شیر خواره را باید دن مرا چیزی که در زمان و ایامی که در زمان و ایامی دن برای داشتن من کشیده
و شنیدن معا خواهند بکار آزیدن و بر عذر حمل اور دن من بع باشی که در زمان و پیش روی خودن و بر سند از ای ای ای
کردن و خواهند دن و چند قدم هم را می شنیدن مصافعه بکشید که شنیدن رفاقت و دادن و مدار کردن و
و علاوه بر دن و دن از رفاقت کاری می خواهد بچیزی نشیده بودن و شرکیک بودن مخفی جمعه و معا خواهند باز خفت
و نیز می خواهند مرد ب مرد ب دستروان می خواهند مطلع بر چیزی نمی کنند تی برای تو قوف باقاتی بران و داد
آزاد بیدن کس بر جزی می خواهد و عده فرعان برداری کردن مقدار عده با کس فرعی زدن و شخصی زدن حق طعم
با کس بر بیدن چیزی ای ای

بکاری واردادن و باهم ارادادن و باهم نزدست کردن مواقفه کاردار و باکشیدن و باهم در جای افتادن
 ع مبالغه در جزی غذر کردن و سخت از نمایندگ در کاری ف مبالغه باکس خود کردن و سخن خود کردن معرفه
 بعیل غدر جراحت صدمت کردن مبالغه باکس خلاف کردن مراد ف کشیده در بین ندان و بر داشتن
 چهار پیشمن حذف را در برداشت مبلغه نمایندگ باشد مثلاً راض باکس تفاخر کردن بحسب دبیرکی و بجزی محظوظ
 ندان کیه مصادفه با حقن مصادر ف باکس بعفره معاشر کردن مفاسد کیکد و کردن و افزون کردن
 مقداره جماع کردن و این حقن بجزی ملطفه باکس نیکویی کردن مناصف بد و نیم کردن موافقه باکس
 بجزی بیچاردن لطفه آن نسبت به و حضور آن موافقه باکس چنانستیدن و باکس مقابله میکند
 این دن حق مواقفه باکس کردن در دو دین مصادر ف در زمینه بجزی نزدیکی مصادفه با بعد از دو
 با خلد صد نشان و باهم ذکر راست بودن حق بقیه تنگ خواهد حقن مطلب فراهم از دن در جزی
 بکد حد و هم نسبت کردن و خواهی امدن معافه دست در کردن بکد کردن مغافر و حبای از دن از یکی که
 منافقه و وری کردن و مرضی صحرایی در اوران حقن موافقه کاری استواری در عالم مواقفه باکس
 همچار بودن و همانبت ولایت اندن مبارکه برگشت کردن مدارک بپار کردن من را باکس زنید
 کردن مخفی خلد با بکد رخدیدن صور کارزار کردن و بکد راجه ای این در جمله بپار کس جزی پیکی
 کردن میباشد هم در انفراد کردن می دله باکس کارهای دخوت کردن مجاہده باکس نیکویی کردن
 مجاہده باکس سیکی و نیاز کردن مداخله دکاری یاد رجای حذف را کنی نیدن هر الکه باکس نیت
 نوشتن و بینیم نزدیک این مس بکد اس کردن من کلمه مانند و هم نشانیدن محدوده با جزی بر این دن
 و بکار کردن مقداره با محیط خود بازی کردن و باهم غزال نفع مقداره از بکد رخدادن مقداره

با عذر بر اینکه زدن در فضل و هزار دعوی افزون شد که در زدن مقدار باشد که برای زدن ورودی و خروجی
شدن و خلیفین را داده اند تا با این اتفاق و کمترین طرف را در وارد و باره کوشش کو است پس بر این
چنین نزدیکی حذف از نزدیکی اینست که مقاومت کارکرد کارکرد زدن و کنون وید بخوبی قدر
قایقیم اند مقایله تا خود زدن و منبع خود زدن می خواهند که وحدت خود زدن معاطل فرعی وقت خود زدن
وقحت خود زدن و در دراز نشدن کار مخالف بجزی نشدن شاید و مصادره باشی برای کارکرد زدن در
تیراندازهای موافق پرسنل و میتوانند کارکرد زدن می کنند که نزد حاکم رفاقت سرای خود خفوت خیمه
باکیه و شنون کردن همانند باکیه جنگ زدن مراحت ممکن خود زدن برای مصالمه باشی نزدیک زدن
مشترکه نیکی که در نشانه خود معاشر دوچرخه ایکار کو فتن جنگدار او از برای این معاشر از
حکم مخالف می خواهند مقاومت باکیه کارکرد خود زدن و باکیه جزی قسم کارکرد و خلیفین هفتم
باکیه خود فتن و حجاب دادن معاشر دوچرخه ایکار می بینند و ایکار معاشر دوچرخه ایکار فرام
خواهند باکیه نزدیکی زدن معاشر از هدایت خود را می خواهند معاشره باکیه و میتوانند خلاصه خود فتن
معاشر از نزدیکی خود را می خواهند و خیانت و فتن خود زدن و در وعده فتن معاشره بینند و خواهند
و خواهند باکیه خود فتن معاشره باکیه خود را می خواهند معاشره باکیه خود فتن معاشره باکیه
کیمی خود فتن و این معاشره معاشره باکیه معاشره خود زدن در ورودی و خروجی و دیدن مقاومت
پسندیده از نزدیکی خود را می خواهند و خیانت و فتن خود زدن را که در این کیمی سیمی خواهد
خواهند خود زدن معاشره باکیه را می خواهند معاشره باکیه هم وزن آمدن و دیدم چویی سخن
دیدم از عین فتن و کلیه ایکار را می خواهند معاشره باکیه هم وزن آمدن و دیدم از نزدیک

و در فتن

هر درخت خوبیک ای با را اورون و دیگل شیو درون من وند با کسی نادانه دو سلیمانی روزن ورد
 در زنگ منک و جزان و هر دم زنان ایب خرو رون من فنه با کسی دو برو سخن لغتن من بهته بجز ریش بیرون
 من کاهه بمنیز زدیک کرو زن میر آمده ح اتفاقه الله و بیزاب المفا علمه در بخش تیز حرف سپیز از نامزب ریخت
 هر دهنده مرتفعکت بر بر دنده ای قوم مو طاواده کرو زیدن کا دان ن مختلف پنجه بمنیز دردا
 ها کیان بدلکه محضات پنده دیص دو تخفیف ان زمان پر بیز کارستره وزمان نو بگرد
 بخدرات و مقصیرات زمان در بر دهنده بخه سترات مریقان شیخه توییهای بیز مرده
 مرده زن مرات بالکسر و بدل بیزهای اینه مرات پیکان کردن و سه کاروکسند و بیز زن زمشن
 بند شده او بیز کرد شده با بیعت فاعل و مضرل آمده و بیز سرا پا بیده شده از زموی و سر کجا
مدداد
 بیکار با ایل از زین بیزند منکه را روزن ته فراخ کر در و جراج و قندیل کذارند مهدایه بالکسر
 و بزنده در کارهای مصححه بالکسر ماقیب چون طاس و جم مصفحه بالکسر ای بیز ای بیز ای
 کشند و بیلا بیز و کفر و در بالای بینی اسخوا اینه شنبه بالکسر ایز ایز کو بیز مهره ایه بالکسر و قفعه صاده
 کو سبند کردند ن خود شند ن اسخی رس در و جرج نور و کو سبند بیز ای سرتان وی بیزند ن اسخی بیز شود مععا
 بضم میم و کسرها دایر کی ای زدیک بیز دن بند مروشات بیز کرد شده ما و بیز سر و زن شده شده
 و سقف کرد شده او حصره رده شده د معقبت بضم میم و قفعه عین و کتراف شند و مانگن
 کر دز و شب از عقیب بدلکه ایزند و شتران ناده در ای بیز شتران جمع شده بیزند بکرد و حوض بانطف را ب
 ویلان مغضبلات بیز ن و منعه مانگلات مغضبلات بالکسر زد که هر دو ای ایز که بیزند بیز ز عقیب
 بیز شتره و لزی بیز مجموعات مرک و مرده هامن و ایت بالکسر و بیزهای بیزند بیز ای ایزهای بیز و بال

منه نام بیشتر متشدّه و متشدّه با فقه عصّ موات با فقه انجی خان پند و زمین پنجه خدا و هر دو
با هم هرگز موریات انش زنده نهاده اند و اش برادر تکه ای زنگ و ایش که سمه های زنگ نهاده اند و زل
اوش بدر جهد مهنه با فقهه او و حشره و نک میر و آفتاب و بالهم آب منی رود در جم ناده پند و هیا
و ماهیات بیچاره و ماهیه و ماهیه اند ب متربه با فقهه در ویس و در ویس محج شدن منتسب با فقهه عصی
منقبه غربیه مزده طاعت متابه با فقهه بازنی کاه و منزل و دامنه صید مثبت بالهم و کشیده
و بیاز دارند و غنایت کشند و فقهه یانه است که دره شده و بالهم و تذید با هرچهاری دارند و مجدد بالهم
سال تحقیقوں آن تک شیوه هر تدبیه با لیکه و ایت دل ناد و سکوه و نون نک در کوه و حکم که دره شده
مسربه با فقهه و نمایمی که مانند خطا از ناما ف سیاده پند و فقهه راجرا که مسغیت با فقهه کارستی و رسان
مسبت بالهم و فقهه باد اصل در در و رکعت و انکه حوزه شیوه همیعت مرد بهوش و عدم رکعت و فقهه بدب
کل نفت همیطب و فضله با فقهه و اکسر که نک جان نشید و نک پیشده در دو کاره که در میخانه زلان
و نزدیک خود بین و صاده هر دو امده هم شربه بالکسر خطا که زلان آب خود و با فقهه بدب است آب
و بآدمی خ ندوگند را کب و جای آب خود ردن مصادیه با فقهه و مصیبه بالهم مکروه که بادی رسید مقره خود
منقبه با فقهه میزد و ایکه بعطر لیکه قدر از سفوحی را براه تنک و بآکسره کوهه تصوره با بالهم همیعت
در این صیغه علیه وزیدی من حارنه شهید شدند و غز و موت هم شهید است و بیهوده غیر امده مایه
صد میته مرده وزمین خواب شنبه بند پر اکند هم شده مججه ففعه هر دو هم برمی زدن خطا و سخن
در همین کردانیدن و اشکه را نکفتن مججه با فقهه و نک پیغمیرانه راه راست همراه جرج اخداون مججه
بالهم جان و دل و خزان ح مر و حمر بالکسر بجزن و با فقهه وزیدی کاهه باد مسلکو جایی ترس و کلر راهه

و درجه بالا مدرج می‌درزیم بمحور معلمک صلاح کار رصد و مفده منحث با کاشتگانه و میفعی زندگانی از نظر
منظر با جنگل‌خوار شیخ بیران چشم شیخ است بیشتر بحاجت و محب خاص کوشک کویدن بیشتر بحاجت
در مرصد مطابق بررسی اقتنانه و در اینسته مردوده و خطر کیز زندگ در کار کرده پشتند خود را خفخت
و سایش مده بالغه و قندیده دال پاره از زمان و مدادی که ترقی کم فتنه پشتند دلکس هر کب و دیگر
دیگر فتح یک رسد در گرفتن ساده پشتند دال اصل ترینیتی چون و زیاده می‌گذرد عجزی مردوده نیافرین در این
کوشش مردوده زدن طبقی داده شده و سرمه که بن سرمه اشند مزاده بالغه چنین تو زدن
معده بالغه و بالکسر عین عضرا دمی رطم دران قرا کرده و مفهم شود مسنده بالغه تباچه را می‌تواند
بالغه و فتحه خاف آتش از و خنجر شده مرجدبه بالغه و سرمه و ضم ان خشم دران مسنده بالغه و فتحه زدن
من و دلکس افزایش نهاده کشیده بالغه و قندیده یکم برآورده شده و پشتند رده شده روجه بیرون
تجهیه بالغه دوات کرد اوران کنند مراره بالغه زبره و قله و کوئنده که هر حیران نزهه و دارد الکتریک
مره بالغه صفا او و قوت کمال و عقول و بالغه یکم رو بالغه نام شخیخت و ای موهره لذتی سیطان است
مرهه است دی و ای خپه در و سرور ز خود نویزند مثل ملکه و بالکس الکت راز وان نانزهه پشد
کریکس سرمه اور وان کوئنده و دلکس اکشن شنونده پشد مشهوره و مشهوره بالغه و ضم من مصلح کار
اند شنیدن مفره بفتحه سیم و ضد و قندیده را که مضر مطهره بالکس او او و ولذ احل انا و نیاطله و ره
فتحه الکم لفته مطهره منک زیر زین مفره بالغه خزربای کار وان ماست کشند موهه بالغه و
را کنده و ایم قیچ و مهروه و مشر و ضر و نام شنیزیت مخاره غار کیده در کوچه هاینده مقطده بالکسر
چوبی کار رایی محیس ان و مقدیان می‌نهاد و مجری کار وان خوشبو رایی سوزانند و قطفه امنیت از خود

کردند و لغت از طیل لفظ و من الذبب و الفضل مداره جای بیند که فهم اذان لغت بیند
پسند و جریان با پرسیه بفتحه هم و سین طرف درست چب و ترا نگری دید بفتحه فهم سین نیز آنده مذکور
با الکسر طعامی که سایی عیال یا برای فروختن از جای از ندر ممتازه بیان و بهدن کاه و فیروز
یا فتن کاه ملذت پادشاهان سی محکم بمعنی زندگی بردم و عیال رسب زندگانی در کسر داری
لغت کاه سیخ زن با الکسر و فتحه حاوی دلایل مقصودی معینه زندگانی و انجیه بدایان زندگانی نشاند
محض از شنا کوک زندگانی مخصوص صاد و مهد آب بکلطف و همین کوک زندگانی خصوصی مخفف تمام دهن
کوک زندگانی منفرد با لفظ و قصیده خود شنیده این زندگانی و جلوه دهنده من طایف
موریکیه زرش نزد کوک زندگانی افتاده بیند و با لفظ و تشدید نیز نشاند زندگی میتواند و کوک عروس
اراید و بجهنیها شطعم متعدد انجیه از فایده کرید و کما بین زن بجای با لفظ از شنا کوک زندگانی
و سخنگو کوک زندگانی و معنی اول احوض است و بعینه دوم صحیحت مرتعه جویید که در زیر یارکشند و ایان
برشت چهاراند مقنوه مسخر منعه با لفظ و بفتحه بازداشتن و ارجمند شدن و غیرزی
و بازدرازند کان بجای مافع مسیع بالکسر خزی و اول رفتار رسب و اول روز و نام صنعت در خبر نهاده
بی پشند و این دو مسمیت یا به و میتواند یا بشه بهند سه شد و سه بی پشند غرما غیر با لفظ درست باشد
یا بیان و شدید است یعنی برای را و جای علیحدیان شتران ولقب ماوراء حریث عکزد و این مرا عن شتر
زاییده بود یا انکه را دف او را این لقب کرد بفتحه مراعتم دراق است مسخر و بیلی که بیان چیزی از زمان
پرکیزد حفظ بالکسر قشت بدیق ماشند هر دفعه چیزیست که در این بیان را و بیان از نشانه مسخره
و بیان میتواند مخافه ترمیدن هم از دو و دو و بیان و این صیغه ماخوذ است در سوی میتوان

بیان را بگیر

جوں را پھر بیان کرنے خواہ کبود و پوئندہ تا معلوم ہے کہ رہا ہے اسے پر اکم کر دوں پس پتہ رہے اسے
 نام قدر دوسری صدی منازل شدہ مفاعفہ زرہ کے دو حلقہ دردار و حلقہ درہم بافتہ پنڈ غرض
 بالآخر فندری علوف بالآخر جاودہ کہ پرستہ زندہ مaufفہ بالضم وفتح ہر دو گزنا لاغر صیان ق
 مخفف قید وہ در حق بیند بالآخر حدود بالکم و لشکری علوف جاودہ کوب و ماعون درستی کہ بین جزی
 سایند وہ چیزیں چیزیں بیندہ نزد مرفقہ بالآخر مطفقہ بالآخر چیزیں بیندہ و اشیہ نزدہ وہ
 نزد وہ تباہ و وجہت اپنے ایلان و ضل ایلان مaufفہ بالآخر چیزیں و قاتم مطفقہ ملک ماسکوں نہ
 سد بالضم اپنے بین عساکر بین و یقینی چیزی و فتح و جاهخت کل و بالفتح و مخفف تازہ و متفہیں دست بخیں
 غیر فتحہ و بالفتح فتحہ سین خیل مکت بالفتح و کافی خامش کشندہ محفوظ بالفتح ایکہ پر خندہ ملک بالضم
 بازٹ ہی و متفہیں ملک خیل کشندہ و مخرب خیل و خاطر و هست و کردار و اطوار یا ملک و ایکہ رانج و ملک
 از دو در طبیعت خلاف حدۃ محدث مفہم بالاشتہای ^{الحمد بالضم و مخفف بنی جوان پر میں علقوں دل}
 محمد بالفتح و تشدید لام نامہ و تاب محمد منزل و مقام مردم محمد بالفتح جنی چیزیں کہ بین
 اب از جاہ ریکشند و مددہ بنت و مدد و حیدر و جارہ و کنزی و لا محاکہ ما جارہ و نائزی و مدد منزل
 نزدیک اب ریز مسند در خراسان و پرسیدن و چیزیں ایلان پر سیدہ نزد محمد بالآخر و فتح سین
 و تشدید لام جمال و فرمعد مسرووف و ایڑا منعل تبکر و تشدید مسند کا رو بار محدث بالآخر و
 مر و حرب و لار مسقدہ بالآخر ایکہ جنکشید بین شخصی و کار و پاکشید مسید بالآخر پیکان مقدر بالفتح
 سکنیزہ کو حداہ پر زندہ تا قوارن امکون لشکر کہ ہر کچھ قدر اب پر مسید اند و این در وقت کی
 اب مسیدند و بالفتح تمام کا لحیہ بین مسید و لکھ و این مقدمہ ایام مردیت خلا کہ تباریخ سید و

بهری از معتبری و کوثر و غیران شنید خلا اختراع غواصه برای هر چون طرزی خاص قرار داده است
آن این است نهضت و ترقی و محقق و نسخه و ریحان و رفاقت مهد زان بعده ریام است و این دو حکای
دیگر یک مقلعی از رفاقت و ترقی و دوم استعلای از نسخه و ملائی است بنده اطغیه و دندن علی‌جتو
که از این مقدار زندگی نموده از فاصله این مقدمه برخارده می‌گفت روکنی مکده سرمه دان ملته
بالکسرین و بالفعه خاکسازی و خاک کرم ملبد کری تسبیح نموده فرد اندل کاه و پاپک و مملکه بالفهم
و اهستگی همچو بالکسری است جمیت کرد مکده جای حکم کرد منسته شمشیر که بر در چشم دلنشیز
نماید مسوم بالفهم و لذتی و او مفتح جراحته شده و نشان روزه نشانه برده که در و بجهی ماند
و با چیزی از تکمیل بیرون نمی‌اید محدث بالفهم اندوه می‌باشد خلف بحروف و رسم پیزنگ و دری کشیده
پشتند و بالفهم و آندیده مفتح خانه و شرکه کرد مانده مقداره مکبه را اندوه می‌بیند و نشانه
و مقداره لیسته شکر پیش فرست داشده همچو بالفعه کارزار و جنگله ملده مته عنده که در ای ای مده
بالفهم و کسر دام و قندیده مفتح حاده و نیز و محنت سخت ای مهور مته باعث می‌شوند نفع
در کشند سفر و ریح و محنت مکینه بالفعه و کسره شده و آندیده نزد جایی بقیه و نیوت جزی متناسب را سوره
و اسواره از کشند و ای خبر استان منانه جای ایشان دلیل بول از دی و میوانات خسته بالکسر خسته
محمد بیده و از نیاشن مدینه شده و نیز و نام جایی بجز حضرت رسول و اصحاب او عدیهم
و اسلام مرانه بالفعه نزدی و خیره شدن و عیادت کردن بکسری و سخن شدن و نامه موضع است
نام ده نشانیت مزینه بالفهم و فتحه نزاقیه البت از قبل بینی تیم سخنه بالکسر بخوبیده ای ای نهضت
شکسته مسخنه بالکسر و حایه مجهو فرع دیگر است مطلعه کرشته که برخان به برخان کشند مطلعه بالفعه

دلخواه

کسر خود و نشید بیرون چای گان بردن معنده بالفونج چزاندک و چرب بر مکانه جوی و چبرند
 عنه بالفونج قدرت و نزدیکی و بالکسر تخم رکوار من بالفونج و نشید بیرون قوه و سینه و بالکسر نزدیکی
 در حان کردن باکس مرضونه بچرا هر اراسته وزره دو حلقه دو حلقه بالفونج و عروه بالفونج توک
 در سکه معظمه و لذک سفید در خشنده و بالفونج و نشید برو او مردمی و مردمی کردن ملکه با داشتی و
 نقره در چیزی و عالم ملکوت عالم ارواح و عالم ملکات ام احتم مهارت منی ای ای ای ای ای ای ای ای ای
 میورت وفت کرده شده ای میوریه ای
 هر فنیه سفر که میای مرده کویندو اوصاف او شکم نمیز بیه بیشید بیا افزونه باشیده روشه و نیزه
 بیور بجهه و زدن بین رخزند و مال ناطق میخواه و کوسیند و چزان مطیعه بالفونج و نشید بیشتر
 مسواری مفیست بالفونج توزان و کواه و نکته و روزی و هنده محیت بالفونج میرا شده میه بالفونج امیده
 آزمه و روزنگای آیتی شدن شتر و آن ایتدا کز عان رفاقت بر و پیشتد تا بازده روز و بالفونج و
 و نشید بیام که میباشد بیچه هدیه حقیقت چیز میست بالفونج مرده و بچیز میست بالفونج و کله باز میشود
 و بعیض کفته اند لکیون یا آنکه او مرده پاشد رمیت بیشید بانکه تر دیک بیرون پیشده ای ای ای ای
 بالفونج و نشید دست بیندیل بانکیاه مایدین میجنت که ایدین میاحت بیچ و سیست مایدین و
 دست رسانیدن بیچی و ترا ویدن میشک آب و دبه روغن و چزان مشفت بالفونج رسه و بار بیگها
 از چهار تارس زد بالفونج و نشید الام مفتوح سه کرد و شده و سه کوش و نزدیک کرد و شده و
 شیده انکور و چزان کرو و بخشش ای بچو نیدن رفته پاشد و بکل بخشش عاده بیش و لقب
 اورسی علیه السلام چه ایت ایم حکمت و هم نیوت و هم سلطنت و داشتند و همان ایت نزد

سملت میکند محبت بالفم و سکون جیم و فتح و قصیده از بفتح برگشته و از بفتح برگشته و فتح
در وزن مستغفلین تا خالدین مستغفلین و حسن مفهی اجزای او را غفران و همه مفاصل من مغلوب
مفه عالم مغلوب من شود مرث بالفتح مایلین و اوردن جزی در آب لذ راشتن تا بلداز و بیلین
طفل ناشت رام نفیث فرماد خراه نفیث بالفتح عین کار کردن و بی اسر و کرد که را
و مایلین دار و وجہ بندان ان وزدن که باز در نهاد سخت نیاشد و بالکشید کشته بزیده
واندازنده از بفتح نام دار و بکیسه ای ان پوت درخت ان رخواه بکیست نفیث بالفتح
قو بادرس و بالفتح کیا چی که باران باور سد و اورا بر زمین اندازد و بخیلی مخدوش ملد
بالفتح در تک درن و انتظر کشیدن و در تک و اهستکی و بقیه برا امده ملد بالفتح پر بزیان
کیه را از خاری باز در راشتن و بین بان وعده دادن و بدان و فاغوندن و وقت استحقی
تارکی بزیر و نشان از بفتح سودن جزی در آب حس نیدن و ترکردن هور و نهاد عذر
که رفتنه شده هراث از مرده باقی مانده صحیم ماج بالفتح و سکون هزه آب نهاد و نیل مغلوب
برف زده و مثیح الفرا و فسرده دل مج بالفتح و نهاد صحیم مانش و انداختن تتراب و خبو
از دمن و انداختن هر جبه بشد و جلیدن نقطه از قلم ماج بهشید و بجیم هری رخیزد و که
مرفته پشد از غایت پیش نتواند لفه هدراشت و مرد نادان فنا که از دهن او و مرفته بشد
محاج بالفتح خنید اند اضطره شده و باران عسل و عصاره هر جزی مج بالفتح جنب نیدن دلو
ن پر شود و جماع دهن مذبح تفتح میم و سکون ذوال مج و بکسر بدر قیده الیت از مین مدارج
را ہمی ماج بالفتح چرا کاهه هر مرح مج و بچوکند راشتن ستر و لذ راشتن و هجزی را با هم مال مکا